ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗΣΑΝ

ΓΑΚ ΑΡΧΕΙΑ Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΔΩΡΕΑ ΑΡΧΕΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
2016

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1979 | Ἀριθμός Φύλλου 14

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10. Τ.Τ. 111. ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

Αὐτοσχεδιάζοντας ἀπὸ τὴ σκοπιά μας

Τοῦ Γιάννη Δ. Παϊζάνου

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗ

Μετὰ ἀπὸ 4 μῆνες, παρὰ τὴν δραστήρια ἐπέμβαση τοῦ κ. Νομάρχη μὲ τὴν διάθεση ἱκανοποιητικοῦ ποσοῦ γιὰ τὴν σύνδεση τοῦ Νεροῦ στὴν Κερασιά, τό νερὸ μετὰ ἀπὸ χίλιες ἐπιδιορθώσεις τοῦ δικτύου ποὺ 4 χρόνια γίνονταν, σήμερα τό νερὸ παρουσιάζει δυσχέρειες στὴν ἐλεύθερη ροή του.

Ρωτᾶμε, δὲν ὑπάρχουν ὑπεύθυνοι γιὰ τίς πολλὲς κακοτεχνίες, καὶ τί εὐθῦνες πρέπει νὰ τούς ἐπιρριφθοῦν; γιὰ νὰ πάψει κάποτε νὰ κατασπαταλᾶται τὸ χρῆμα τοῦ κοσμάκη, καὶ τὰ χωριὰ νὰ σταματήσουν νὰ κορακιάζουν κάθε καλοκαίρι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΦΥΛΑΣ

Ἀπὸ τὴν λεβέντικη στάση του στὸ ζήτημα τῆς σύνθεσης τοῦ νεροῦ στὴν Κερασιά, ἀπὸ τὴν ζωτικὴ θέση (κλειδί) τῆς ὑπηρεσίας του, τό θερμό του ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ χωριὸ ἀποροῦμε γιατὶ δὲν ἐνημερώνει τὴν «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» ὄχι μόνο γιὰ νὰ βοηθήσει τίς προσπάθειές της, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδείξει ἀδυναμίες της μὲ σκοπό τὴν βελτίωσή της; γιὰ τὴν καλύτερη βοήθεια, ὄχι μόνο τοῦ χωριοῦ μας ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς;

ΣΤΟΑ ΠΑΛΑΙΩΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΚΡΑΣΙΩΝ

Παρήγορος καὶ ἐλπιδοφόρος ἡ προσπάθεια τῶν Συναιρισμῶν Καρδίτσης νὰ δημιουργήσει στοὰ παλαιώσεως κρασιῶν.

Τιμὴ καὶ ὑπερηφάνεια γιὰ τοὺς Μεσενικολίτες καὶ τὰ γειτονικὰ χωριὰ Βλάσδο καὶ Βουνέσι τὸ δεχώρισμα τῶν σταφυλιῶν τους σὰν τὰ καλύτερα τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ γίνουν κρασιὰ προελεύσεως ποὺ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ βάλουν κάτω τὰ Γαλλικὰ (Μπορτῶ) καὶ Ἰσπανικὰ (Μαδέρα) μὲ ἀποτέλεσμα νὸ πετύχουν οἱ χωριανοί μας καλύτερο εἰσόδημα καὶ τὸ γιοματάρι τοῦ Μεσενικόλα νὰ γίνει ξακουστὸ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη.

Ἂς προσέξουν λοιπὸν τόσο οἱ ἁρμόδιοι τοῦ χωριοῦ, ὅσο καὶ ὅλοι οἱ Μεσενικολίτες νὰ μὴν χοθεῖ ἡ εὐκαιρία αὐτὴ ὅπως χάθηκε πὸ Συνεταιριστικό οἰνοποιεῖο παρὰ τίς προσπάθειες τοῦ κυρίου ΚΩΝΣΤ. ΒΑΣΑΡΔΑΝΗ πρὸ πολλοῦ στὸ Μελισσομάνδρι τῶν τριῶν χωριῶν Βλάσδο — Μεσενικόλα — Βουνέσι, ποὺ ἂν γίνονταν τότε σήμερα θὰ ἦταν ἀφεντικὰ στὸ δικό τους οἰνοποιεῖο καὶ τά κρασιά μας θὰ ταξίδευαν σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, μὲ χίλιες δυό εὐνοϊκὲς ἐπιπτώσεις γιὰ τὰ χωριά μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΙΟ ΚΑΙ ΠΑΛΙΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ἄλλες κοινότητες ἔχουν πάρει λεπτὰ ἀπὸ δεκάδες πηγὲς γιὰ τὸν πλουτισμό τοῦ Ταμείου τους. Τί κάνουν οἱ δικοί μας; γιατὶ δὲν συνεργάζονται στενὰ μὲ τὴν Ἕνωσή μας νὰ φροντίσουμε να υλοποιηθοῦν τὰ προγράμματά τους πρὸς ὄφελος ὅλων τῶν κατοίκων;

ΑΝΤΙΑΠΟΚΡΙΤΕΣ

Πέρα ἀπὸ λίγους χωριανοὺς ποὺ μᾶς στέλνουν κάθε μήνα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὰ νέα τοῦ χωριοῦ (Πγ Ποδηματᾶς) καὶ εἰ δικά ἄρθρα, —λαογραφικά, ἱστορικα κλπ. (Ἡγούμ. Καζάσης, Χρ. Μηλίτσης, Λ. Παϊζάνου,, Χρ. Πανάγος, Κ. Ποδηδηματᾶς καί ἄλλοι), δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι πνευματικοί ἄνθρωποι τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ πρέπει νὰ βοηθήσουν τὴν τόσο ἀγαπημένη ἀπὸ ὅλους τούς Μεσενικολίτες «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»; Ἀπεναντίας ὑπάρχουν πάρα πολλοί ποὺ μποροῦν νὰ βοηθήσουν, γι' αὐτό ἄς τολμήσουν, ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά.

Αὐτὸ ἰσχύει καί γιὰ τούς πνευματικούς ἀνθρώπους τῶν ἄλλων χωριῶν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀπανταχοῦ Μορφοβουνιωτῶν — Βουνεσιωτῶν) καλεῖ τὰ μέλη αὐτοῦ, ἀρκτικά — Ἀντεπιστέλλοντα καὶ Ἀρωγὰ συμφώνως τῶ ἄρθρω 21 τοῦ Κατοστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου, εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία θά λάβη χώραν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, ὁδός Λυκούργου ἀριθ. 10 — Ἀθῆναι (4ος ὄροφος, ἀριθ. Γραφείου 69), τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1979 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ.

Θέματα πρὸς συζήτησιν:

1) Λογοδοσία ἀπερχομένης Διοικήσεως.

2) Προγραμματισμός Διαφόρων Ἔργων τοῦ χωριοῦ κατὰ σειρὰ προτεραιότητος.

3) Ἀρχαιρεσίαι νέας Διοικήσεως (παρουσία ὑποχρεωτική). Δὰ τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου

Ὁ Πρόεδρος
ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΟΥΛΑΣ
Ὁ Γραμματεύς
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΟΛΥΖΟΣ

Προσφορὰ στὸ Σύλλογο Βουνεσιωτῶν

Εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος ΣΩΤΗΡΙΟΥ Β. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ἡ Σύζυγός του ΕΛΕΝΙΤΣΑ προσφέρει στὸ σύλλογο Μορφοπουνιωτῶν 15.000 δραχ.

Αἰωνία νὰ εἶναι ἡ μνήμη του,

Γιὰ τὸ Δ. Σ.
ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΟΥΛΑΣ

ΕΝΩΣΗ
ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΝΕΒΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΙΑ ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 τοῦ καταστατικοῦ μας, καλοῦνται τὰ μέλη τῆς «ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ» στὴν Ἐτήσια Γενικὴ Τακτικὴ Συνέλευση ποὺ θὰ γίνη φέτος στὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Λυκούργου 10, 4ος ὄροφος, Γραφ. 62 στὶς 28 Ἰανουαρίου 1979, μέρα Κυριακὴ ἀπὸ ὥρα 9.30 πρωΐνη, μὲ θέματα Ἡμερήσιας Διατάξεως.

1) Λογοδοσία τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ περασμένο χρόνο 1978.

2) Ταμειακός ἀπολογισμός διοικήσεως γιὰ τὸν ἴδιο χρόνο.

3) Ἔκθεση Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

4) Προϋπολογισμός ἐσόδων καὶ ἐξόδων καθώς καὶ πρόγραμμα ἐργασιῶν γιὸ τὸ τρ. ἔτος 1979.

5) Ἀρχαιρεσίες πρὸς ἀνάδειξη νέου Δ. Σ. καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἰδιαίτερη παράκληση κάνουμε πρὸς τὰ μέλη νὰ προσέλθοῦν ὅλα ἔγκαιρα στὴν ἡμερομηνία αὐτὴ γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἀπαρτία τῆς Γεν. Συνελεύσεως κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα καὶ νὰ μὴν ἀναβληθεῖ γιὰ τὴν ἄλλη Κυριακή. Αὐτὸ ἄλλως πρέπει, χωρὶς ἀμφιβολία, γίνεται κάθε χρόνο ἀπὸ τότε ποὺ ὑφίσταται ἡ Ἕνωσή μας.

Πρὸς τοῦτο σᾶς γνωρίζουμε ὅτι κατὰ τὸ Κατατατκό: 1) Δικαίωμα ψήφου ἔχουν ὅλα τὰ ταμειακῶς ἐν τάξει μέλη, δικαίωμα ὅμως νὰ ἐκλεγοῦν ἔχουν μόνο ὅσοι συμπλήρωσαν τὸ 20ο ἔτος ἡλικίας. 2) Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκθέσουν ὑποψηφιότητα νὰ ὑποβάλλουν ἔγγραφη αἴτηση τὸ ἀργότερο μέχρι δύο ἡμέρας πρίν τῆς Γ. Σ. Ὅμως καὶ κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευση μποροῦν νὰ προταθοῦν νέα μέλη γιὰ τὸ Δ. Σ. 3) Συνδρομὲς καὶ καθυστερούμενο μποροῦν νὰ πληρωθοῦν καὶ τὴν ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν. Δικαίωμα ἐγγραφῆς ὁρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ. Σ. 50 δραχμές, καὶ ἡ συνδρο δραχμὲς 20 τὸν μῆνα καὶ πληρώνεται κάθε ἑξάμηνο ἤ κάθε χρόνο. Συνδρομές καί αἰτήσεις γίνονται δεκτὲς στὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, Λυκούργου 10, Τηλέφ. 3248941.

Καὶ πάλι παρακαλοῦμε θερμὰ ὅλους τοὺς συγχωριανούς μας, πρὸ παντός ὅσους εἶναι ἐγκατεστημένοι στὴν Ἀθήνα τὸν Πειραιὰ καὶ τὰ Περίχωρα νὰ σπεύσουν νὰ ἐγγραφοῦν σὰν μέλη καὶ νὰ μετάσχουν στίς ἀρχαιρεσίες σάν μέλη τοῦ Δ. Σ. γιατί ἔτσι μὲ τὴν ἀθρόα συμμετοχὴ καὶ τὴ συμπαράστασή τους θὰ πετύχουν τὴν ἀνάδειξη τῶν καταλληλοτέρων προσώπων στὴ Διοίκηση τῆς Ἑνώσεως ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν της.

Ἀθῆναι τῇ 10 Ἰανουαρίου 1979

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΚΑΪΤΣΑΚΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεύς
Η. ΤΣΑΜΗΣ

ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

★ **Τοῦ ἀντεποκριτή μας κ. Παν. Ποδηματᾶ**

Ἡ περισσότερο ἀπό ἑνάμισυ μῆνα, καλοκαιρία, περίπτωση σπάνια σαυτή τὴν ἐποχή, καὶ ὕστερα ἀπ' τὸ χιόνι τῆς 28 Ὀκτωβρίου, βοήθησε τούς χωριανούς μας νὰ τελειώσουν πολλὲς φθινοπωρινὲς καὶ χειμωνιάτικες ἐργασίες στὰ κτήματά τους, καί κυρίως στ' ἀμπέλια τους, ἔτσι ὥστε νὰ τὰ ἔχουν ἕτοιμα γιὰ τὶς ἀνοιξιάτικες ἐργασίες.

⁂ Μὲ ἀπόφασή του τὸ Κοιν. Συμβούλιο ἐπέβαλε ἀπ' τὸ ἔτος 1979 καὶ στὸ ἑξῆς τέλος (φορολογία) στὰ ὑπάρχοντα καὶ διατηρούμενα μνημεῖα, πέραν τῆς τετραετίας, στὸ Νεκροταφεῖο δραχ. 500 γιὰ κάθε χρόνο.

Ἐπίσης γιὰ κάθε τετραγωνικὸ μέτρο Κοινοτικοῦ χώρου ποὺ θὰ χρησιμοποιεῖται ἀπ' τούς κατοίκους δραχ. 100, ἐφόσον βρίσκεται, ὁ χῶρος αὐτός, μέσα στὸ χωριό ἤ σὲ ἀπόσταση 500 μέτρα ἔξω ἀπ' αὐτό, καί δραχ. 20 ἐφόσον ἡ ἀπόσταση του ξεπερνᾶ τὰ 500 μέτρα.

Μὲ τὴν ἀπόφασή του αὐτὴ τὸ Κ. Σ. θέλει νὰ πιστεύει ὅτι θὰ δημιουργηθεῖ χῶρος στό Νεκροταφεῖο, λόγω τῆς στενότητας αὐτοῦ καὶ ἐπειδή

(Συνέχεια στὴν 5η σελίδα)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Τοῦ Γιώργου Βελέντζα

Στὸ ἔμπα τοῦ Σεπτέμβρη καὶ ὕστερα ἀπὸ δυό - τρεῖς ἀναβολές, λόγω τῆς δουλειᾶς μου, κατάφερα νὰ πάω μιὰ βόλτα στὸ χωριὸ ὑποκύπτοντας στὴν ἀκοτανίκητη ἐπιθυμία μου νὰ μείνω λίγες μέρες στόν τόπο ποὺ πρωτόειδα τὸν ἥλιο.

Θέλω νὰ γράψω δυό λόγια γι' αὐτή μου τὴν ἐπίσκεψη ποὺ

(Συνέχεια στὴν 2η σελίδα)

ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΣΙΓΓΑΝΟΥ

Ἤ, πῶς νὰ δείξεις, ὅτι δὲν γεννήθηκες ἄδικα

Τοῦ Βουνεσιώτη Βάϊου Τσούλα

1) Πρώτ' ἀπ' ὅλα καὶ πάν' ἀπ' ὅλα, καλή ὑγεία. Περιττὸ νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὸ ἐξαιρᾶται ἀπὸ σένα τὸν ἴδιο περισσότερο. Μεγάλος συμπελεστής, τὸ γέλιο καὶ τὸ τραγούδι, εἶναι οἱ δυό βαλβίδες..... ἐξατμίσεως, ἀπό τίς ὁποῖες φεύγουν τὰ καυσαέρια, ποὺ λέγονται, στενοχώριες!

2) Νὰ εἶσαι ἱκανὸς ἀ διακρίνεις τὶς ὁμορφιές τῆς φύσεως) π. χ.

α) Νὰ λές στὸν Ἥλιο καλὴ μέρα μὲ τὸ γέλιο, τὸ ἴδιο καὶ στὸ Φεγγάρι καί καλὴ νύχτα ὅταν βασιλεύουν. Τό τί χρωστᾶμε σ' αὐτούς τούς δυό πλανήτες, εἶναι γνωστό.

β) Τὰ πουλάκια ποὺ ἀρχίζουν μὲ τὸ γλυκοχάραμα τὴ συναυλία τους, πὲς τὰ δυό γλυκὰ λογάκια, θὰ τὰ καταλάβουν μὲ τὴν εὐαίσθητη ψυχούλα τους.

Ἂν θέλεις νὰ μάθεις νὰ Τραγουδᾶς τὸν Ἔρωτα, προσπάθησε ν' ἀκούσεις τό Αἰωνίως Ἐρωτευμένο Ἀηδόνι!

γ) Τὰ λουλούδια —ὅ,τι ὡραιότερο ἔκανε ἡ φύση— φρόντισε νὰ μάθεις τὴ γλῶσσα τους, θὰ σοῦ προσφέρουν ἀμέτρητες

(Συνέχεια στὴ 5η σελίδα)

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΜΠΕΛΩΝΕΣ

Τοῦ γεωπόνου κ. Κώστα Ποδηματᾶ

Δημοσιεύουμε ἄρθρο πού μᾶς ἔστειλε ὁ γεωπόνος Κώστας Ποδηματᾶς. Ἐπειδή τὸ ἄρθρο εἶναι μεγάλο τό δημοσιεύουμε σὲ δύο συνέχειες. Τό ἄρθρο εἶναι προσφορά στοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Νεβρόπολης πού ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀμπελουργία.

Σκοπός μας εἶναι νὰ δημιουργήσουμε μόνιμη Ἀγροτική στήλη γι' αὐτὸ θὰ θέλαμε νὰ παρακαλέσουμε καὶ τοὺς ἄλλους γεωπόνους πού κατάγονται ἢ ἔχουν σχέση μὲ τὴν περιοχὴ τῆς Νεβρόπολης νὰ βοηθήσουν στέλνοντάς μας ἄρθρα. Ἐλπίζουμε νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν πρόσκλησή μας αὐτή.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀμπελιοῦ, πού εἶναι ἡ βασικὴ ἀπασχόληση κυρίως τῶν Μεσενικολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Βουνεσιωτῶν καὶ Βλασδινῶν, συνεχίζεται ὡς τίς μέρες μας μὲ τό σύνολο τῶν ἀμπελιῶν διαμορφωμένο στὸ παραδοσιακό κυπελλοειδὲς σχῆμα, σὲ πυκνὴ φύτευση (περὶ τὰ 1.000 κλήματα στὸ στρέμμα), ξηρική.

Ἡ πυκνὴ φύτευση καθιερώθηκε γιὰ λόγους κολῆς σκιάσεως τοῦ ἐδάφους, ὥστε ἡ ἀπώλεια ἐδαφικῆς ὑγρασίας ἀπὸ ἐξάτμιση νὰ περιορίζεται στὸ ἐλάχιστο. Ἡ ξηρική βέβαια καλλιέργεια εἶναι ἀναγκαστική, ἐξαιτίας τῶν ἐπικλινῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐδαφῶν.

Ὅμως, ἔγινε πιὰ συνείδηση στὸν γεωργὸ πώς στὴ σημερινὴ κοινωνία τοῦ συναγωνισμοῦ, ὀρθοποδοῦν μόνον ὅσες γεωργικὲς ἐκμεταλλεύσεις κατορθώνουν ν' αὐξήσουν σημαντικὰ τὴν ἀπόδοση σὲ ποσότητα, διατηρώντας παράλληλα σταθερὴ σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα τὴν ποιότητα. Γιὰ τὴν αὔξηση ὅμως τῶν ἀποδόσεων, τὸν πρῶτον λόγο ἔχει ἀναντίρρητα τὸ νερό.

Βέβαια, δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται λόγος γιὰ πότισμα στίς πλαγιές. Ὡστόσο ὅμως δὲν λείπουν οἱ σχεδὸν ἐπίπεδες ἐκτάσεις. Γι' αὐτές τίς ἐκτάσεις, ἀρχίζουν σιγὰ - σιγὰ νὰ διαφαίνονται μεμονωμένες προσπάθειες σωστῆς ἀξιοποιήσεώς τους, μὲ ἐγκατάσταση συγχρόνων σχημάτων ποτιστικῶν ἀμπελιῶν, πού ἀφήνουν μιὰ κάποια συγκρατημένη αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον τοῦ ἀμπελιοῦ στὸν τόπο μας.

Ἡ ὑλοποίηση αὐτῶν τῶν σκέψεων εἶναι βέβαιο πώς θὰ συναντήσει πάμπολλα ἐμπόδια, τεχνικὰ καὶ οἰκονομικά, ὅπως ὁμοδικὲς γεωτρήσεις, συνένωση γειτονικῶν κομματῶν σὲ μεγαλύτερα, ἐπιστία, ἀρδευτικὲς ἐγκαταστάσεις κλπ. Ὅμως, γιὰ κάθε ἐραστήριο ἄνθρωπο ὁ συνεχὴς ἀγώνας γιὰ νὰ φθάσει στὴ γεύση τῆς ἐπιτυχίας, πρέπει νὰ εἶναι κανόνας στὴ ζωή του.

Στοὺς λίγους αὐτοὺς συντοπίτες, ἐπίδοξους πρωτοπόρους τῆς σύγχρονης ἀμπελοκαλλιέργειας καὶ στὰ χωριὰ μας, ἡ στήλη αὐτὴ τῆς ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ παρέχει τεχνικὲς συμβουλὲς μὲ τὴν διπλῆ εὐχὴ νὰ ἐπιτύχουν οἱ προσπαθειές τους καὶ σύντομα νὰ βρεθοῦν καὶ ἄλλοι μιμητές.

ΙΔΡΥΣΗ ΕΝΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

1) Καθάρισμα — ἰσοπέδωση:

Ἀπὸ τὴν ὥρα πού ἔχει πιὰ κανεὶς κατάλληλα ἐπιλέξει τὴν ἀρίστη τοποθεσία γιὰ τὴν ἐγκατάσταση τοῦ ἀμπελιοῦ, ἀρχίζει μιὰ σειρὰ φροντίδων καὶ ἐνεργειῶν πού πρέπει ν' ἀκολουθηθοῦν ὡς τό τέλος.

Ἔτσι, ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ καθάρισμα τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν ἰσοπέδωσή του, ὥστε ἀφ' ἑνός μὲν ν' ἀποφύγουμε ἀπὸ τυχὸν θύμους καὶ ζιζάνια πού ὑπάρχουν σ' αὐτὸ καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐξασφαλίσουμε μὲ τὴν ἰσοπέδωσή του κατάλληλες συνθῆκες γιὰ ὁμοιόμορφη κατανομὴ τῆς ἐδαφικῆς ὑγρασίας καὶ ὁμοιόμορφη θλάστηση τοῦ ἀμπελιοῦ.

2) Ὀργώματα — σβαρίσματα:

Στὴ συνέχεια, ἀρχίζει ἡ κατεργασία τοῦ ἐδάφους. Λέγοντας κατεργασία ἐννοοῦμε τὸ βαθὺ ὄργωμα (βάθος 50 — 60 ἑκ. ἢ καὶ περισσότερο, ἀνάλογα μὲ τὴν σύσταση τοῦ ἐδάφους), μὲ τὸ ὁποῖο ἐξασφαλίζεται στὸ ἔδαφος καλύτερος ἀερισμός, καλύτερη κυκλοφορία τοῦ νεροῦ, εὐκολώτερη ἀνάπτυξη τοῦ ριζικοῦ συστήματος τοῦ ἀμπελιοῦ καὶ σὲ μεγαλύτερο βάθος, διέγερση τῆς εὐεργετικῆς δράσεως τῶν μικροοργανισμῶν τοῦ ἐδάφους καὶ τέλος ἀπομάκρυνση τυχὸν ὑπολειμμάτων ἀπὸ πολλὲς ρίζες δένδρων ἢ ἀμπελιοῦ, ὥστε ν' ἀποφεύγεται ἡ μετάδοση διαφόρων ἀσθενειῶν (σηψηριζίες κλπ.).

Τὸ βαθὺ αὐτὸ ὄργωμα μπορεῖ νὰ γίνει ὁποιαδήποτε ἐποχή, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχουν βαθύριζα ζιζάνια στὸ ἔδαφος (ὅπως ἀγριόδα κλπ.), ὁπότε θὰ πρέπει νὰ γίνεται καλοκαίρι γιὰ νὰ καταστραφοῦν εὔκολα καὶ ν' ἀπαλλαγοῦν ὁριστικὰ ἀπ' αὐτά. Αὐτὸ εἶναι σημαντικό, γιατί εἶναι γνωστὸ πόσο μεγάλο πρόβλημα ἀποτελοῦν τὰ βαθύριζα ζιζάνια στὸ ἀμπέλι.

Τὸ βαθὺ ὄργωμα ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἐλαφρότερο ὄργωμα κατὰ τὸ φθινόπωρο (περὶ τὰ 25 —30 ἑκ. βάθος) καὶ στὴ συνέχεια λίγο πρὶν ἀπ' τὴ φύτευση, δισκοσβάρισμα ἢ σβάρισμα ἢ φρεζάρισμα γιὰ τὸ σπάσιμο τῶν βώλων καὶ τὴν ἰσοπέδωση τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, πρέπει ν' ἀναφέρω κανεὶς πώς σὲ ἐδάφη πού ὑπάρχουν νηματώδεις σκώληκες (ἕνα εἶδος τῶν ὁποίων ὁ Ξιφίνεμα ἰντεζ εἶναι φορέας τοῦ μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ, ἤδη ἡ τῆς ἀσθένειας πού οἱ ἀμπελουργοί ὀνομάζουν «δασυκόμπισμα») ἢ ἀκόμη πού ὑπῆρχαν παλιὰ ἀμπελια πού εἶχα προσβληθεῖ ἀπ' τὴν ἀσθένεια αὐτὴ τοῦ μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ, γίνεται ἀπολύμανση τοῦ ἐδάφους πρὶν ἀπ' τὴ φύτευση τοῦ νέου ἀμπελῶνα.

Ἡ ἀπολύμανση, πού γίνεται μὲ ἔγχυση στὸ ἔδαφος, μὲ κατάλληλη γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὰ κατασκευὴ, Ντί Ντί, (50% διλωροπροπάνια + 50% διχλωροπροπένιο,), στὴ δόση τῶν 1.140 γραμμαρίων στὸ στρέμμα, καταστρέφει βέβαια τούς νηματώδεις πού μεταφέρουν τὸν ἰό τοῦ μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ. ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπολείμματα πολλῶν ριζῶν στὸ ἔδαφος, σὲ ποσοστὸ 95%.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

δὲν κρύπτησε παρὰ μόνο δώδεκα μέρες. Δώδεκα μέρες πούτσαν ἀρκετὲς νὰ ἠρεμήσω στὸ ἥσυχο πεζοδόμιο τοῦ χωριοῦ μας μὲ τὴν καθαρὴ ἀτμόσφαιρα καὶ μέσα στὴν ἄφθονη θλάστηση πού τὸ τριγυρίζει.

Ἡ θλάστηση. Τὸ μεγάλο πρόσωπο, κάθε περιοχῆς εἴτε αὐτὴ κατοικεῖται εἴτε ὄχι.

Ἀξίζει ἕνας ἔπαινος σ' αὐτοὺς πού πρωτοστάτησαν γιὰ τὴν ἀναδάσωση τῆς περιοχῆς, πού περιβάλλει τὸ χωριό μας καὶ στοὺς ἁρμόδιους γιὰ τὴν συντήρησή της.

Πόσοι κάτοικοι οἱ μελίσσες μποροῦν νὰ πάνω στὰ Κατρωνάκια μὲ τὴν ξεραλα τους στὰ πολιά χρόνια;

Σήμερα γίνανε ἀγνώριστες ὅπως εἶναι ντυμένες στὰ σπάρτα καὶ τὰ πευκάκια. Πῆγα μιὰ βόλτα ἀπ' τὴν Κερασοπούλα στ' ἀμπέλι τοῦ Σφέτσιου γιὰ ἀ βγῶ στὸ νάκι στὸ Γιμάρι καὶ δὲν πίστευα στὰ μάτια μου θλάπωτος αὐτὴ τὴ θλάστηση σὲ κεῖνο τὸ ξερέτοπο πού τὸ θυμάμαι ἀπ' τὰ παιδικά μου χρόνια πού πηγαίναμε ἀπογευματινὸ περίπατο ὄντας μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Χάρμα ὁμοιόμορφας κεῖνος ὁ Ζαβοτάκος μέρχι πάνω στοῦ Γαζῆ μὲ τὰ πυκνά - πυκνά πεῦμα του, κοστανιές καὶ θλεανιδιές πού κατεβαίνουν ὡς τίς παρυφὲς τοῦ χωριοῦ.

Γυρνῶντας στὰ δρομάκια τοῦ χωριοῦ δὲ βρῆκα καὶ πολλὰ σημάδια τῆς παληᾶς δομῆς του. Φυσικὸ ἦταν ἀφοῦ πέρασε τόσες καὶ τόσες καταστροφές.

Ξαφνικὰ τὸ μάτι μου πέφτει πάνω στὴν σύλλοιπρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἠλία Μηλίτση (Ντάπη) καὶ πιό πέρα λίγο, σ' ἄλλη τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Κωσταντώνου. Αὐτὲς οἱ δύο σύλλοιπρτες μ' ἔφεραν ἄθελά μου στὰ προπολεμικὰ χρόνια. Στητὲς στὴν ἴδια περίπου θέση ὅπως ἦταν παληό, προβάλλουν στοὺς διαβάτες τὰ φανταχτερὰ κεῖνα γύφτικα καρφιά καὶ τὶς δυό συμμετρικὲς κριμέλλες. Ἴδιες καστράπορτες τῶν παληῶν χρόνων. Ἀσύγκριτες σὲ μεγαλεῖο ἂν τίς συγκρίνουμε μὲ τὰ μοντέρνα κυκλιδώματα τῶν σημερινῶν οἰκοδομῶν.

Εἶναι γεγονὸς ἅτι ἀπ' τὸ δρομάκια τοῦ χωριοῦ μας ἔλλειψε ἡ λάσπη. Ἡ λάσπη αὐτὴ ἡ αἰώνια πληγὴ τῆς τότε ἐποχῆς. Στρωμμένα ἅλα, εἴτε μὲ καλντερίμια εἴτε μὲ τσιμένο, προσφέρουν στὸ διαβάτη τὴ σιγουριά καὶ τὴν καθαριότητα. Ἐπίσης ἔλλειψαν κεῖνα τὰ ποτοιμάκια, πού σχηματίζονταν μὲ τὴν πρώτη βροχή, ἀπειλώντας νὰ μᾶς πάρουν κεῖνα τὰ παληοπαπούτσα μας ὅταν τὰ διαβαίνομε. Δὲν ὑπάρχουν πιὰ καὶ αὐτὰ γιατὶ τὸ χωριό μας διαθέτει μιὰ ἀποχέτευση τῶν βρόμων νερῶν, πρᾶγμα πού πολλὲς συνοικίες τῆς Ἀθήνας δὲν διαθέτουν Μεγάλο βῆμα πρὸς τὴν πρόοδο κ' αὐτό.

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ διαπίστωσα τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐμφάνιση ὅλων τῶν χωριανῶν μας. Καλοφαγωμένοι, ντυμένοι καὶ παπουτσωμένοι ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ λίγες ἐξαιρέσεις. Πούναι τὸ μπαλωμένο παντελόνι καὶ τὸ τρύπιο παπούτσι τῶν παληῶν χρόνων; Πούναι τὸ λοθραῖο στριφτὸ τσιγάρο μὲ τὸ χονδρὸ χαρτί; Αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν τώρα στὸ χωριό.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ συνέχεια)

Διδακτικὴ καὶ ἐπιμορφωτικὴ ἐκδήλωση τῶν νέων τοῦ Συλλόγου

Τοῦ Παναγ. Ποδηματᾶ

Κάθε ἔπαινος καὶ θερμὰ συγχαρητήρια ἀξίζουν στὸ Τμῆμα Νέων τοῦ Συλλόγου μας, πού ὀργάνωσε μιὰ καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση ἀφιερωμμένη στὰ 180 χρόνια ἀπ' τὴ γέννηση τοῦ Ἑλληνικοῦ μας ποιητὴ Δ. Σολωμοῦ.

Τὸ θέμα ἦταν ἐπίκαιρο, γιατί καὶ διεθνῶς τὸ ἔτος 1978 ἀφιερώθηκε στὴ μνήμη τοῦ ποιητῆ. Ἡ προσπάθεια τῶν Νέων ἐθνική, ἐκπολιτιστικὴ καὶ ἐπιμορφωτική ἦταν ὑπέροχη.

Ἔλαβαν μέρος οἱ: Εὐαγγελία Νικ. Τσαγκαροῦ καὶ Σωτήρης Σ. Ξένος οἱ ὁποῖοι ἀνέλυσαν καὶ παρουσίασαν τὴ ζωή, τὸ ἔργο καὶ γενικὰ τὸ βίο τοῦ Σολωμοῦ

Ἡ Χορωδία Δημ. Θώδη καὶ Γεώργιος Χρ. Καρακαντᾶς ἀπήγγειλαν ποιήματα καὶ σκέψεις τοῦ Ποιητῆ. Τὰ σκηνικὰ ἦταν τοῦ Χρήστου Ἰωάν. Παπαϊωάννου καὶ Θωμᾶ Σακ. Ποθηματᾶ. Συντονιστὲς τοῦ ἔργου οἱ Γεώργιος Θεοδ. Κρανιᾶς, Ἰωάννης Δημ. Θώδης καὶ Βασίλειος Θωμ. Κρανιᾶς.

Τὴν παράστασι ἄνοιξε ὁ Γιώργος Κρανιᾶς πού ἀνέλυσε σύντομα τὸ σκοπὸ τῶν ἐκδηλώσεων καὶ τὸ προβαλλόμενο θέμα καὶ ἔκλεισε ὁ νεοεκλεγεὶς Πρόεδρος τῆς Κοινότητας Πουσ. Μηλίτσης, ὁ ὁποῖος συγχάρηκε καὶ εὐχαρίστησε ὅσους ἔλαβαν μέρος στὴν ἐκδήλωση.

Γενικὰ ἡ ἐκδήλωση ἦταν φαντασμαγορική καὶ πλούσια σὲ παραστάσεις.

Τὸ κοφενεῖο τοῦ Ἀντωνούλα πού προσφέρθηκε εὐχαρίστως, ἦταν γεμάτο ἀπὸ νέους τοῦ χωριοῦ. Ἐλάχιστοι οἱ μεγάλοι. Ὅσοι ἀπουσίασαν, θὰ λυπῶνται πού ἔχασαν μιὰ ὡραία βραδυά.

Ἰδιαίτερα ἐντυπωσιακὴ ἦταν ἡ ἐπιλογὴ φωτισμοῦ καὶ μουσικῆς, πού τὴν ἐπιμέλεια εἶχαν ἀντίστοιχα οἱ Νικόλαος Σ. Ξένος καὶ Γεώργιος Θεοδ. Κρανιᾶς.

Τὴν ἐκδήλωση αὐτὴ τὰ παιδιὰ τοῦ Μεσενικόλα προσφέρθηκαν νὰ τὴν ἐμφανίσουν δωρεὰν στὸ Βούνεσι — Βλάσδο.

Οἱ Βουνεσιῶτες ἀποδέχθηκαν ἀδικαιολόγητα. Οἱ Βλασδινοί ἄν καὶ ἐνθουσιάστηκαν στὴν ἀρχὴ μὲ τὴν προσφορὰ τῶν νέων μας, δὲν κατόρθωσαν νὰ βροῦν αἴθουσα γιὰ τὴν πραγματοποίησή της.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Τὴν πρώτη πρόβα τῆς ἐκδηλώσεως τῶν παιδιῶν μαζί μὲ τὸν Πρόεδρο κ. Κατσάκο, Γιάννη Ποιζάνο, Ν. Φιλίππου παρακολούθησε καὶ ὁ φίλος μας θερμὸς νοσταλγὸς τοῦ Βουνεσίου κ. Βάγιος Τσούλας πού γοητευμένος ἀπὸ τὴν ὑπέροχη πρωτοβουλία τους — πέρα ἀπὸ τὴ θερμὴ χειραψία του α' ὅλα τὰ παιδιά, πρόσφερε στὸ Τμῆμα Νέων 500 δραχ. γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξόδων τους, μὲ τὴν εὐχὴ γρήγορα καὶ οἱ νέοι τοῦ Βουνεσίου τῆς Ἀθήνας νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τῶν νέων τοῦ Μεσενικόλα, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ ὑπέροχου χωριοῦ τους τὸ ΒΟΥΝΕΣΙ.

Οἱ νέοι τὸν εὐχαριστοῦν.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΒΛΑΣΔΙΝΩΝ

Γύρω στὰ 45 μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν Βλασδινῶν παραβρέθηκαν σὲ κοινὴ συνεστίαση τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης 13 Δεκεμβρίου στὴ γνωστὴ ἀθηναϊκὴ ταβέρνα «ΣΒΙΓΓΟΣ». Εἶναι ἕνα ἀξιόλογο γαστρονομικὸ στέκι μὲ εὐρύχωρη αἴθουσα, διαλεχτὴ κουζίνα καὶ ἄφθονα σὲ ποικιλία φαγητά: ψητόβιδες, ψητὸ σούβλας, τῆς ὥρας κτλ. τόσο ἄφθονα πού θὰ μποροῦσαν νὰ χορτάσουν τοὺς «πεντακοσιαλίτες» πεινῶντας τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ χορὰ ἀκτινοβολοῦσε στὰ πρόσωπα ὅλων τῶν συνεστιαζομένων γιὰ τὴν τόσο εὐχάριστη ἀντάμωσή τους. Κέφι καὶ χορὰ πού κράτησε ὡς τὰ μεσάνυχτα.

Ἀπροσδόκητη ἔκπληξη, ἡ παρουσία τῶν νέων προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ χωριοῦ μας Γ. Κοστόπη καὶ Κ. Κατσουγιάννη καὶ τὸν πολιὸν πρόεδρον (τῆς περασμένης τετραετίας) Ἀπ. Καλογρῆ. Εἶχαν ἔρθει στὴν Ἀθήνα γιὰ ὑποθέσεις τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἔπεσαν ἀνεπάντεχα στό..... ψητό, τὴν προγραμματισμένη δηλοδὴ συνάντηση τῶν συγχωριανῶν μας, πού εἶχαν διασπαρεῖ στὴν πρωτεύουσα.

Στὴ συνεστίαση ἔλαβαν μέρος —ὅπως ἔγραφε ὁ παλιός κοσμικός: ρεπόρτερ— ὁ γεωπόνος Θωμᾶς Καλογρούλης, ὁ Νίκος Χριστοδούλου, οἱ δικηγόροι Παρ. Ἀβδελίδης καὶ Θρ. Κάρλος, ὁ πολιτικός μηχανικός Σωτήρης καὶ Ἀθ. Παπόκος, ὁ Νίκος Παπόκος, οἱ Βλασδινοὶ γεμπροί μας Κ. Μπογόλιας καὶ Σακελλαρίου, ὁ ἐφοριακός Σερ. Ρέππας, οἱ ἀδελφοί Γιωργὲς καὶ Ἰωάν. Σακελλαρίου, ὁ ταμίας τοῦ Συλλόγου Δημ. Δημόκης, ὅλοι τους μὲ τὶς σύμβιες τους.

Ὁ Διευθυντὴς Τραπέζης Θοδ. Τσόκαλος, ὁ ἰδιαίτερα φίλτατος Γιόννης Χουβαλόπουλος μὲ τὴ σύμπαθη συντροφιά του, ἡ κυρία Ἀντιγόνη Λάμπρου Κάμπουλη, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Σερ. Τσιτσᾶς μὲ τὴ γυναίκα του κ. ἄ.

Ἡ συνεστίαση πλαισιώθηκε μὲ κλήρωση καὶ προσφορὰ διαφόρων δώρων πού μὲ τὴν εὐγενικὴ φροντίδα τοῦ κ. Δημ. Δημόκη καὶ τοῦ Γιάννη Χουβαλόπουλου πού ἔχει δωρήσει ἀρκετὰ καὶ διαλεχτὰ βιβλία στὸ σύλλογο τοῦ χωριοῦ μας.

Οἱ γραμμὲς αὐτὲς γράφονται παρακινεῖς Χριστούγεννα. Γι' αὐτὸ ἀπευθύνονται ἐγκάρδιες εὐχὲς σ' ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς καὶ σ' ὅλους τοὺς Ἀγραφιῶτες.

Σ. Τ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ-ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Προσφέραν ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου οἱ κ. κ.:

Καζάσης Χρ. Θωμᾶς δρχ 1000.

—Στὴ μνήμη τοῦ γυιοῦ της ΧΑΡΙΛΑΟΥ ἡ κ. ΕΥΤΥΧΙΑ ΓΚΙΑΝΟΥΡΗ 1000.

—Ἐπίσης στὴ μνήμη τοῦ πατέρα του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ὁ ΣΤΑΥΡΟΥ Β. ΘΩΜΑΣ 1000.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Ἀπὸ λάθος τοῦ τυπογραφείου στὸ προηγούμενο φύλλο ὅτι ὁ κ. Κ. ΚΑΛΟΧΡΙΣΤΙΑΝΑΚΗΣ προσφέρε ὑπὲρ τοῦ Π. Κ. δραχ. 1000 ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ 2.000. Ζητᾶμε συγγνώμη.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΙΤΙΟ ΚΗΡΥΞΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

● ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΙΛΙΤΣΗ

Γιὰ ἀρκετὰ χρόνια, ἀπό τό 325 μέχρι τὸ 1204 μ. Χ. ὅπως ὁλόκληρη Θεσσαλία ἔτ καὶ ἡ Πολίχνα ἔζησαν κάτω ἀπό τὴ Βυζαντινὴ κυριαρχίρ. Γνώρισαν τότε ἀπόλυτη ἡσυχία, πρόοδο καὶ εὐημερία. Ἦταν τὰ χρόνια μιᾶς ἥσυχης ζωῆς. Οἱ ἐπιδρομές πού γίνονταν κατὰ ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα εἶχαν ὅλες ἀποτύχει, καὶ ὁλόκληρη ἡ Θεσσαλία παρουσίαζε μεγάλη οἰκονομική ἄνθιση.

Σ' αὐτὰ τὰ χρόνια τῆς εὐημερίας πού τὸ θρησκευτικό συναίσθημα εἶχε πολὺ ἀναπτυχθεῖ, κτίστηκαν ἀρκετὰ μοναστήρια σ' ὁλόκληρη τὴ χώρα. Τότε κτίστηκε ἀπὸ τὸν Ἀλέξιο τὸν Α΄ τὸν Κομνηνὸ τὸ Μοναστήρι τῆς Κορώνας γύρω στὰ 1087—1118 στό ὁποῖο ὁ Βυζαντινὸς αὐτοκράτορας, μὲ χρυσόβολο αὐτοκρατορικό διάταγμα, παρεχώρησε πολλὰ προνόμια καὶ χρήματα. Πολύ πιὸ ἀργὰ γύρω στὰ 1647 κτίσθηκε τὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας Ζωοδόχου πηγῆς καί πιό ἀργὰ τὸ 1859 κτίσθηκε τό Μοναστήρ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πού βρίσκονται στὴ περιοχὴ τοῦ χωριοῦ μας.

Ὅμως φτάνει ἡ καταστροφή. Τὸ κῦμα τῶν Σλαύων μὲ τόν Ἀρχηγό τους Συμεών Οὐρούς κυρίεψε τὴ Θεσσαλία, ἔκανε ἄγριες σφαγὲς καί ἔκαψε πολλὲς θεσσαλικὲς πόλεις. Ἔτσι καταστράφηκε καὶ ἡ Μητρόπολη καὶ ἡ Πολίχνα γύρω στὰ 1315 — 1367, καί ἀπό τότε σβήνει πλέον τό ὄνομα Πολίχνα.

Τὸ Βυζαντινὸ κράτος στὸ μεταξύ, ἕνα αἰῶνα πρίν περίπου, δηλαδὴ γύρω στὰ 1204 μ. Χ. εἶχε καταλυθεῖ ἀπὸ τούς Φράγκους. Τότε ἡ Ἀνατολικὴ Θεσσαλία γίνεται κτήση τοῦ Βουνιφατίου τοῦ Μομφερατικοῦ, τὴν ὑπόλοιπη τή μοιράζει στούς ἀξιωματούχους του. Δίνει τή Λάρισα στὸ Γουλιέλμο ντὰ Λάρσα. Τὴν περιοχὴ βελεστίνου στὸ Βαρθόλδο. Τὸν Ἀλιμυρό στὸ Γουλιέλμο Τὴν περιοχὴ τοῦ Πτελεοῦ στό τάγμα τῶν Ἰωαννιτῶν. Τὸ Βόλο στούς ἀδελφούς Ἀλβερτίνο καὶ Ρολανδίνο Κονόσα, ὅτι ἔμεινε ἀπὸ τὴ Θεσσαλία τὴ μοίρασε σὲ ἀξιόλογες Βυζαντινὲς οἰκογένειες, ὅπως οἱ Μελίσιδες ἤ Μελισηνοί καί οἱ Γαβριολόπουλοι. Μέσα σ' αὐτά τὰ χρόνια κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἱδρύθηκε καὶ τό χωριό μας καί πῆρε καὶ τὸ ὄνομα Μεσενικόλας.

●

Πιὸ κάτω θὰ ἐκθέσω τίς ἀπόψεις μου. Πρίν ὅμως κάνω αὐτὸ βρίσκω ἀπαραίτητο νὰ παραθέσω ὅτι ἰσχυρίζεται ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης Νούσιας, γύρω ἀπό τὸ θέμα αὐτό.

Ἡ Πολίχνα —λέγει— ἀπὸ τὸ 1315 ἕως τὸ 1767 ἦτο ἔρημη. Καθιζήσεις τοῦ ἐδάφους εἶχαν ἀφανίσει ἀρκετὸ μέρος τῆς περιοχῆς της, καί ἡ ὀργιώδης βλάστησίς της εἶχε καλύψει τὰ κτίσματά της. Στόν πόλεμο τῶν Φράγκων καὶ Τούρκων 1686 — 1715 μικροὶ πληθυσμοί τοῦ Παλαιοκάστρου, ἐπειδή εἶχαν κατα γωγὴ ὀρεινή καί ἀπό τό φόβο τῶν Τούρκων κατέφυγαν ἐκεῖ καὶ ἔκτισαν ἕνα μικρὸ οἰκισμό στό Νότιο μέρος Τῆς Πολίχνας. Ὁ οἰκισμὸς αὐτός πῆρε τὸ ὄνομα Μεμέτ, (Μεμέτι) ἀπό τό ὄνομα Τούρκου ἀξιωματικοῦ, ἀρχηγοῦ τμήματος στρατοῦ πού εἶχε τήν ἐπιτήρηση τῶν στενῶν τῆς Πολίχνας, (Διάσελο καί Μνήματα).

Τὸ 1767 ὅταν ἔγινε ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐπανάσταση ἐπί Λάμπρου Κατσώνη, Ὀρλώφ καὶ Μεγάλης Αὐτοκρατορείας τὰ ἀπειράριθμα στίφη τῶν Ἀλβανῶν πού ἔστειλε ὁ Σουλτάνος Ἀχμέτ ὁ Γ΄ στὴ Θεσσαλία — Ρούμελη καὶ Μωριᾶ, γιά νά καταπνίξουν τὴν ἐπανάσταση, αἱματοκύλησαν τούς πληθυσμούς καὶ ἐπυρπόλησαν πολλὰ χωριά καί Μονασήτρια. Τό χωριὸ Μεμὲτ τὸ ἔκαψαν. Σώθηκε μόνο ἡ μικρὴ Ἐκκλησία πού ἦτο στὴ μέση τοῦ χωριοῦ, καὶ ἐτιμᾶτο στὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὅταν ἀπὸ τὸ 1770 καί πέρα κτίσανε τὸ καινούργιο χωριό τό ἔδωσαν τὸ ὄνομα Μεσενικόλα». Αὐτὰ μᾶς λέει ὁ κ. Ι. Νούσιας σχετικὰ μὲ τὴν ὀνομασία τοῦ χωριοῦ.

Ὑπάρχουν ὅμως σοβαροί λόγοι πού μᾶς ἀναγκάζουν νά μὴ συμφωνήσουμε μαζί του. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἄν ἡ ὀνομασία τοῦ χωριοῦ προέρχεται ἀπό τό ὄνομα τῆς ἐκκλησίας Ἅγιος Νικόλαος, πού ἦταν κατὰ τήν ἄποψή του στὸ μέσο τοῦ χωριοῦ, γιατὶ νά μήν ὀνομαζότσ τὸ χωριό μας Ἅγιος Νικόλαος, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα χωριά τοὺ ἔχουν πάρει τό ὄνομα τοῦ Πολιούχου των, ὅπως Ἅγιος Γεώργιος, Ἅγιος Δημήτριος κλπ.

Ἐκτός ἀπό αὐτὸ ἀφο ἔγινε πάντα κατὰ τὴ δική του ἐκδοχή, ἀπό τίς λέξεις Μέση + Νικόλας, γιατί δὲν γράφτηκε Μεσηνικόλας καί γράφεται Μεσενικόλας; Οἱ παραδόσεις, οἱ μελέτες καί οἱ πληροφορίες πού συγκεντρώσαμε ἀπ' ἀρκετὰ χρόνια γύρω ἀπό τὸ θέμα αὐτό, μᾶς ἀναγκάζουν νά παραδεχτοῦμε γιὰ σωστότερη τὴν παρακάτω ἄποψη.

●

Ἀπὸ τότε πού χάθηκε ἡ Πολίχνα γύρω στὰ 1367 μ. Χ. οἱ κάτοικοί κατεβαίνουν νοτιώτερα, γιατὶ στό ἴδιο μέρος μὲ τὶς συνεχεῖς καθηζήσεις δὲν ἦταν δυνατό νά κτισθεῖ καινούργιο χωριό. Ἔτσι ἐγκαταστάθηκαν Νότια καὶ Ἀνατολικά πιό κάτω, σ' ἕνα σχετικά μικρὸ πλάτωμα. Τό 1370 οἱ Τοῦρκοι μὲ τὸ Σουλτάνο Μουράτ τὸ Α΄ λεηλατοῦν καὶ κατασρτέφουν τὴ Θεσσαλία. Τοῦρκοι καί Φράγκοι πολεμοῦν γιὰ ἀρκετὰ χρόνια.

Στούς Φραγκοτουρκικούς αὐτούς πολέμους, οἱ κάτοικοι ἀπό τὴ Μητρόπολη καί τὰ γύρω χωριά, ἀνεβαίνουν γιά σ γουριὰ πρός τὰ ὀρεινότερα. Συγκεντρώνονται γύρω ἀπ' τόν καινούργιο οἰκισμό καὶ ὅλο καί πληθαίνουν, γιατὶ στὸ μεταξὺ πολλοὶ κυνηγημένοι ἀνεβαίνουν πάνω στὰ βουνὰ σὲ φυσικά ὀχυρά, γιὰ ν' ἀποφύγουν τίς λεηλασίες καὶ τίς σφαγές τῶν Τούρκων. Ἀνάμεσα στούς κατοίκους αὐτούς ὑπήρχε καὶ κάποιος μεγάλος νοικοκύρης πού λέγονταν Νικόλας.

Ἀπὸ τὸ Νικόλα αὐτόν πῆρε τὸ ὄνομα τό χωριό μὲ τὴν προσθήκη τοῦ Φραγγικοῦ Μεσχὲ πού τὸ τοῦ κόλλησαν οἱ Φράγκοι, χάρις στὴ ὑποδοχή, στίς πολλὲς φιλοφρονήσεις καὶ στά πλούσια δῶρα πού τούς ἔκανε. Ἔτσι ὁ Μεσχε—Νικόλας μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἔχασε τό τὸ γράμμα Χ καὶ τὴ Γαλλικὴ προφορὰ καὶ ἔμεινε τὸ Ἑλληνικότατο Ὄνομα Μεσενικόλας. Δηλαδὴ Κύριος — Νικόλας, ἤ καλύτερα Κύρ—Νικόλας.

Τήν ἄποψί μας αὐτή ἐνισχύουν τὰ παρακάτω:

α) Ὁ Σεβαστός μου καὶ ἀείμνηστος δάσκαλός μου Ἀπόστολος Βασιαρδάνης ὑποστήριζε τὴν ἄποψη αὐτή. Ἀρκετὲς φορές τὸν εἶχαν ἀκούσει νά τὸ ἀναφέρει σὲ συζητήσεις πού ἔκανε στὸ μαγαζί τοῦ πατέρα μου.

β) Ὑπάρχει ἀκόμα καὶ σήμερα τοπωνυμία Κύρ Νίκ (στοῦ Κύρ-Νίκ) κοντὰ στὴ βρύση τοῦ Βλάπσιου. Φαίνεται ἐκεῖ θὰ ὑπῆρχε κτῆμα τοῦ Κύρ - Νικόλα.

γ) Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου, δὲν βρίσκονταν στὴ μέση τοῦ χωριοῦ, ἀλλά στό Β. Α. ἄκρο αὐτοῦ. Ἀλλά καὶ ἄν ἀκόμα ὑποθέσουμε ὅτι ἦταν στὴ μέση τοῦ Χωριοῦ, καὶ μὲ καθήζηση μεταφέρθηκε ἐκεῖ πού εἶναι σήμερα, γιατὶ νά μὴν ὀνομασθεῖ τό χωριό Ἅγιος Νικόλαος ἤ ἀκόμα Μεσηνικόλας, ἀντὶ Μεσενικόλας. Δὲν εἶναι εὔκολο πιστεύω, σὲ ἀνθρώπους ὀρεισιβίους πού ἔχουν τόσο βαθειά ριζωμένο τὸ αἴσθημα τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης, καὶ εἶναι ποτισμένοι μὲ προλήψεις καὶ δισεδαιμονίες ν' ἀλλάξουν εὔκολα τόν προστάτη τους Ἅγιο, καί νὰ τὸν ἀντικαταστήσουν μὲ κάποιον ἄλλον, χωρίς σοβαρό λόγο, διότι ἡ σημερινή ἐκκλησία πού βρίσκεται στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ, εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου.

●

δ) Ἂν τὸ χωριό μας πῆρε τὴν ὀνομασία του μετὰ τὸ 1767 ὅπως ἰσχυρίσθηκε ὁ Ι. Νούσιας, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπαχθεῖ διοικητικὰ στὸ Βουνέσι, γιατὶ εἶναι ἀπόλυτα ἐξακριβωμένο ὅτι τὸ Βουνέσι ἱδρύθηκε, καὶ πῆρε τὴν ὀνομασία του γύρω στὰ 1328, μὲ τὴν κάθοδο τῶν Σλαύων στὴ Θεσσαλία, ὅταν ἦταν Αὐτοκράτορας στό Βυζάντιο ὁ Ἀνδρόνικος ὁ Β΄ ὁ Παλαιολόγος.

Τό Βουνέσι ὅμως, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό ἀνέκαθε ἀνῆκε διοικητικά τὸ Μεσενικόλα.Ὁ Μεσενικόλας ὑπῆρξε γιὰ πολλὰ χρόνια ἕδρα τοῦ Δήμου Νεβροπόλεως. Κατὰ συνέπεια καὶ κατὰ τὴ κοινή λογική, ἔπρεπε γιὰ νὰ ἀναπτυχθεῖ περισσότερο, ὅπως πράγματι ἀναπτύχθηκε, νά εἶναι καί παλιότερο ἤ τοὐλάχιστον σύγχρονο μὲ τό γειτονικὸ Βουνέσι, πού ὅπως καί πιό πάνω σημειώσαμε κτίστηκε στὰ 1328.

ε) Ὑποστηρίχτηκε ἀκόμη ὅτι τὸ Μεμέτ ἤ καὶ Μεμέτ — Ἀλή, λέγονταν πρίν ὀνομασθεῖ Μεσενικόλας τὸ χωριό μας, κατὰ τοὺς μεταβυζαντινούς χρόνους. Τὸ Μεμέτ ὅμως, δὲν ἦταν παρὰ ἕνα φρούριο πού πῆρε τὸ ὄνομα κάποιου Τούρκου ἀξιωματικοῦ, καὶ εἶναι ἄσχετο μὲ τήν ὀνομασία τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ Ὀχυρό αὐτὸ καταστράφηκε κατὰ τὴν ἐπανάσταση τῆς Θεσσαλίας τὸ 1770 μὲ ἐντολὴ τοῦ Σουλτάνου Μουσταφᾶ Δ΄, ὅπως καί πολλά ἄλλα φρούρια καὶ χωριὰ στὴ Θεσσαλία, στὴ Ρούμελη καὶ στὸ Μωριᾶ.

στ) Ἡ ὀνομασία Μεσενικόλας προῆλθε ἀπό τὴ Γαλλική λέξη Μεσχὲ καὶ τὴν Ἑλληνική Νικόλας. Εἶναι δηλαδὴ λέξη μισοξενική. Αὐτό φαίνεται εἶχε ὑπ' ὄψι της ἡ Νομαρχία Κραδίτσης, ὅταν μὲ τὴν μὲ ἀριθμὸ 1623) τὸ Κοινοτικό Συμβούλιο Μεσενι-23)2)1955 ἐγκύκλιό της πρός τὸ Κοιν. Συμβούλιο τοῦ Μεσενικόλα, ζητοῦσε νά ἀλλάξει τό ὄνομα τοῦ χωριοῦ. Τὸ Κοινοτικό ὅμως Συμβούλιο ἀντέδρασε καὶ μὲ τ δίκαιό του φυσικά, καὶ πέτυχε νά διατηρήσει τό ὄνομα τὸ χωριό μας γιατί ὁ Μεσενικόλας εἶναι γνωστός ὄχι μόνο στό Πανελλήνιο γιά τὰ γνωστὰ κρασιὰ του πού βραβέφτηκαν πάρα πολλὲς φορές στήν ἔκθεση Θεσσαλονίκης, ἀλλά καί στὸ ἐξωτερικό, καί συγκεκριμένα στόν Ἅγιο Φραγκίσκο τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου τὰ φημισμένα Μεσενικολίτικα κρασιά, πῆραν ἀρκετὰ μετάλλια καὶ βραβεῖα.

Χ. ΜΗΛΙΤΣΗΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ

Πέρα ἀπ' τῆς Τροίας τὶς φλάγες,
ὁ θρῆνος τῆς Ἑκάβης βαραίνει τὴ νύχτα.....
Σπαράζουν οἱ γυναῖκες στὰ κορμιὰ τῶν νεκρῶν τους.
Τὸ φεγγάρι ἀφουγκράζεται τρομαγμένο τό δρᾶμα τῶν ἀθρώπων.....! Ὁ πόλεμος δεν στάθηκε στῆς
Τροίας τὰ αἱματοβαμμένα κάστρα!.....
Ἡ Τροία ἦταν ἡ ἀρχή, ἕνα πρόσχημα μεγάλο!.....
Ὁ πόλεμος δὲν ἔχει τέρα... Εἶναι ἀμέτρητες οἱ Τροῖες...
Κι ἄνθρωποι πάντοτε διψᾶν γιὰ αἷμα!.....

ΡΑΝΙΑ ΖΟΥΚΑ

"ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΧΑΙΡΙΟΥ"

Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ μαρτυρεῖται σὲ χωριὰ τῆς Καρδίτσας ἕνας νεοελληνικός χορός, πού ἔχει τίς ἑξῆς βασικὲς φιγοῦρες:

Οἱ χορευτὲς εἶναι δύο. Ὁ ἕνας χορευτὴς παριστάνει τὸν θύτη καὶ κρατάει μαχαίρι. Ὁ ἄλλος χορευτὴς παριστάνει τὸ θῦμα καὶ εἶναι ἄοπλος. Ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς καί διάφορες χορευτικὲς κινήσεις, πού γίνονται κυκλικά, κοντὰ καὶ γύρω ἀπό τό «θῦμα», ἔρχεται κάποτε καί ἡ στιγμὴ τῆς θυσίας. Ὁ χορευτής, πού παριστάνει τὸ θῦμα ὅλο καὶ ζυγώνει κοντὰ σ' αὐτόν, πού κρατάει τὸ μαχαίρι καὶ ὅλο φουσκώνει ἐπιδεικτικὰ τὴν κοιλιά του, σάν νά προκαλεῖ ἐπίτηδες τὸν θύτη, γιά νὰ προχωρήσει ἐκεῖνος στό μοιραῖο ξεκοίλιασμα.

Ἐκεῖνος ὅμως ἀποφεύγει συστηματικὰ τὴν «ἐπίμονη πρόκληση» καὶ συνεχίζει σιωπηλός νά χορεύει καί ξαναχορεύει. Ὥσπου κάποτε ὁ θύτης ἀρχίζει, ἀνάμεσα ἀπό ἐπιδέξιες χορευτικὲς κινήσεις, νά κόβει «μιμητικά» ἀπό τό θῦμα τὸ ἕνα του αὐτὶ πού τὸ πετάει πέρα, ἔπειτα νά κόβει τό ἄλλο του αὐτὶ καὶ ἀργότερα τὴν μύτη του. Κάποτε τέλος τοῦ δίνει μιά μὲ τὸ μαχαίρι καί τὸ ξεκοιλιάζει «μιμητικά» ἀνοίγοντάς του τὰ ἐντόσθια.

Ὁ Θεσαλικός αὐτὸς χορός ὅσο πάει καὶ γίνεται σπανιώτερα, καὶ συνηθίζεται μόνο σὲ μεγάλες γιορτές, τὴν Λαμπρή, τὴν Ἀποκριά, καί τὰ Χριστούγεννα, ἀπομονωμένος στὰ πιὸ συντηρητικά χωριά τῆς Καρδίτσας. Ἴσως οἱ παλιότεροι νά τόν γνωρίζουν, ὅπως περιγράφεται ἤ μὲ παραλλαγές.

Δὲν μᾶς εἶναι δύσκολο νά ἀντιληφθοῦμε, ὅτι ὁ χορὸς αὐτός συνηθίζεται νὰ χορεύεται κυρίως σὲ γιορτές, πού συνοδεύονται ἀπό τίς σπουδαιότερες παραδοσιακὲς «θυσίες» τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων. Τὴν Λαμπρὴ σφάζεται κι ψήνεται ὁ Λαμπριάτης, τὸ διαλεγμένο ἀρνί, ἐνῶ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὶς Ἀπράκριες ἕνα παλιαιό καὶ πανελλήνιο ἔθιμο ἦταν ἡ «Χοιροσφαγία», τὸ σφάξιμο τοῦ οἰκόσιτου γουρουνιοῦ, πού ἐξακολουθεῖ νά γίνεται τὰ Χριστούγεννα κατὰ τὸ πλεῖστον,

Φαίνεται ὅμως πὼς ἀρχικά ἦταν χορός ἐν ἀποκριάτικος, μὲ φανερὸ τὸν κωμικό του χαρακτῆρα.

Ὁ Λαογράφος καθηγητὴς Κ. Ρωμαῖος βρίσκει πιθανὴ σχέση ἀνάμεσα σ' αὐτὸν τὸν «χορὸ τοῦ μαχαιριοῦ» καὶ τὴν ἀρχαία μακεδονικὴ «ὄρχηση Τελεσιάδα», «τὴν μετά ξίφους» (ὅπως ἀναφέρεται στὸν Ἡσύχιο), τὴν ὁποία θεωρεῖ ἄν ὄχι πρόγονο τοῦ νεώτερου χοροῦ, τουλάχιστον ἕνα χορευτικὸ «παράλληλο». Καί μόνο σ' αὐτὸ τό συμπέρασμα νά καταλήξουμε, τὸ κέρδος μας ἀπ' αὐτὴν τὴν σύγκριση εἶναι σημαντικά.

Ἡ ἀρχαία «ὄρχησις Τελεσιᾶς», ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ ἀρχαῖες μαρτυρίες, θεωρεῖται ἀπό τούς ἐρευνητές ὅτι ἐτελεῖτο πρίν ἀπό τίς μεγάλες θυσίες, ὅπως φαίνεται ἀπό τήν ὀνομασία της, προερχομένη ἀπό τὸ ρῆμα τελέω, πού ἔχει τὴν σημασία τοῦ θυσιάζω ἤ γιορτάζω μὲ θυσία.

Τό ὅτι μπορεῖ αὐτὸς ὁ ἀρχαῖος μακεδονικός χορός νὰ εἶναι ὁ μακρυνός πρόγονος τοῦ νεοελληνικοῦ θεσσαλικοῦ «χοροῦ τοῦ μαχαιριοῦ» ἐπιβεβαιώνει ἐπί πλέον καὶ ἡ γειτνίαση τῶν δύο περιοχῶν, Μακεδονίας καί Θεσσαλίας.

Κι' ἔτσι ἐπιβεβαιώνεται γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ συνέχεια τῆς Ἑλληνικῆς παράδοσης ἀπὸ τά ἀρχαιότατα χρόνια μέχρι τὴν νεώτερη ἐποχή.

ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ Ν. ΤΣΑΓΑΝΟΥ
Φοιτήτρια

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΜΟΥ

Κάθε φορὰ πού κυττάζομαι στὸν καθρέφτη
ὅλες αὐτὲς οἱ γραμμὲς στὸ πρσωπό μου
φαίνονται καθαρώτερα.
τὸ παρελθόν ἔφυγε.
Πέρασα σάν ἀπ' τό σούρουπο στὴν αὐγή.
Δὲν εἶναι αὐτός ὁ δρόμος
Δὲν ξέρω κανένα πού νὰ νιωρίζει, ἀπό ποῦ
ἔρχεται καὶ πού πάει.
Ξέρω ὅτι ὅλοι εἶναι ἁμαρτωλοί.
Πρέπει νά χάσεις γιὰ νά μάθεις νά κερδίζεις
Ἡ μισὴ ζωή μου εἶναι γραμμένη στὰ βιβλία.
Ἔζησα καὶ διάβασα ὀνόητους καὶ σοφούς.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια.
Ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἔρχονται πάλι σὲ σένα
Τραγούδησε μαζί μου, τραγούδια γιὰ τὰ χρόνια.
Τραγούδια γιὰ τὸ γέλιο, τραγούδια γιὰ τὸ δάκρυ.

ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΑ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Τῆς συνεργάτιδός μας Ράνια Ζοῦκα

Τίς πληροφορίες μου αὐτὲς μοῦ τίς ἀφηγήθηκε ἕνας τσοπᾶνος κέντά στὴ λίμνη τοῦ Μέγδοβα..... Πρῶτα μοῦ εἶπε μερικὲς λεπτομέριες γιὰ τὴ στάνη καί τὰ πρόβατα γενικά!...

«Φζουπάνους (βοσκός), Μαντρί (στάνη).

Τοὺ χειμωνιάτικου τοὺ μαντρί, κόρη μ' τοὺ φκιάνουν ἀπὸ βρίζα (εἶδος χόρτου) ἤ ἀποὺ βάλτου καὶ μὲ ξύλα. Μὲς τοὺ μαντρί κάθουντι τὰ πράματα (πρόβατα) οὔλου τοὺ χειμῶνα, ὅσον νά λιώσουν τὰ χιόνια... Μέσα ἔχου μι τα-στρεις καὶ κοπάνες (ποτίστρες) τσίγκινες γιὰ πότζμα... Τὄχουμι στρουμένου μί μπάτσις (ἐλάτινα κλωνάρια) γιά νά στραγκάν τὰ κατούρια. Τὰ ταΐζουμι ἰκεῖ τρεῖς βολὲς τήν μέρα. Τοὺ χαραμα, τού γιόμα καί μίνια ἀποβραδύς.

Τοὺ χάραμα πρῶτα τὰ καρπίζουμι ἰὲ πίτιρα - καρπό μί ἀλάπ' γιά νά μήν πνίγουντι. Κι ὕστερα τά δίνουμι χορτάρι. Πίνουν κι νιρό στσὶ ποτίστρις ποὺ τσ' ἔχουμι οὔλ' μέρα, γιομάτις.

Κοντὰ τοὺ γιόμα πάλε καρπό κι τριφύλι ξηρό. 'Απὸ βραδὺς πάλι τριφύλ' κι καρπό. Αὐτὰ τὰ δίνουμι νύφη μ' κι τρῶν καλὰ νὰ νά τἄχς (τά ἔχεις) κι νά τά χαίρισι. Ὄχι νά τὰ λυπάσι...

Κοντά τού Δεκέμβρη ἀρχινᾶν τοὺ γέννου κι γεννᾶν οἱ πρόϊμες. Γιννάν ἀποὺ δυό τρία οἱ καρποὺ ταϊσμένις Οὐ γέννους σταματάει. Τέλος τοῦ Γενάρ' ποὺ γεννᾶν οἱ ὄψιμις τά ὀψιμάδια».

—Πές μου τώρα μπάρμπα γιὰ τὸν τσοπᾶνο καὶ τήν καλύβα του!...

«Ἄκου κόρη μ', χώρια κουλιτὰ στού μαντρί εἶν' ἡ καλύβα π' κάθετι οὐ τζουπάνους. 'Ικεῖ τοὺ χειμῶνα κι ντουμανιάζ' ἡ καλύβα καπνό. Σμὰ (κοντά) στ' φωτιά ἔχει τού κριββάπ' ποῦνε ἀπό ξύλα μσὶ οὐργιά ἀπ' τοὺ χῶμα μί φτέρις (φτέρες) στρουμένου, κι μί τσόλια κι ἀπαπᾶν (ἀπό πάνω) παίρνουν μίνια βιλέντζα ἴσα μι πέντε ἔξ οὐκάδις. Στὴ γουνιά ἔχουν τήν κάπα κρεμασμένη. Εἶναι φκιασμένη στούν ἀργαλειό.

Κι εἶναι στς' ἄκρις κιντισμένη μι σιρίτια. Τή φκιάν ἀπού τρα γόμαλο νά μή βάνι νιρό μέσα, κι ἄμα βρέχητι γέννητι εἴκοσι ὀκάδες. Ἔχουν ἕνα καντῆλι γιὰ τὴ νύχτα μί γκάζι (πετρέλαιο) κι ἕνα φανάρι γιά τού φαΐ».

—Πότε γεννᾶν τὰ πρόβατα μπάρμπα καὶ πῶς τὸ κοσκᾶτε...

«Νὰ σ' πῶ κόρη μ!...! τοὺ χειμῶνα γεννᾶν κι τὴν ἄνοιξη οὔλη τ' ἀριμέν κι παίρν' τοὺ γάλα. Τὴν ἄνοιξη π' ἔχει χουρτὰρ οὐ τόπους τοὺ προυΐ ἐπειδὴ ςού ἥλιους καίνει κι δὲ βοσκᾶν τὴ μέρα τά βγάνουμ' νύχτα στίς τέσσερις ἡ ὥρα, ἀπ' τοὺ μαντρὶ κι τὰ βοροῦμι στοὺ λόγγου, γιατὶ στὰ λιβάδια τοὺ πρδυΐ ἔχει δρουσιὰ κι τὰ πιάνει γκλαπάιτσα (ἀσθένεια πνευμόνων). Τὰ βουσκάμι ὡς τσι ἔντεκα τοὺ γιόμα κι' ὕστηρα τὰ παέμι νά σταλίσουν στοῦ γκρέκι. Τοὺ γκρέκι εἶναι τοὺ μαντρὶ τού καλοκαιράκι.

Μὲς τοὺ γρὲκ τ' ἀρμένε κι κοντὰ τὰ σκαρίζουμι. Τοὺ βράδι τὰ γρεκιάζουμι πρίν τὰ μισάνυχτα...

Τοὺ χάραμα τ' ἀλατίζουμι ὅταν σκαρίζουν (βοσκᾶν) στ' ἀλαταιριὲς γιὰ νὰ μαρικαιλιάζουμι ὄρειξη (ἀναπαραγωγή). Τ' ἀλάτσμα τού κάνουμι κάθε δέκα πέντεἒ..!».

—Πότε τὰ κουρεύετε παπποῦ τὰ πρόβατα;

«'Αρχὲς τοῦ Μάη τὰ κολευκρίζουν οἱ πραταρέοι γιά ν' ἀερίζουνται. (οὐρά καά κοιλιά). Τέλη τοῦ Μάϊου τὰ κουεύουμι καλὰ στό γκρέκι (καλοκαιρινό μαντρί), ὅταν σταλίζουν. Στὸ κουλούκρισμα κι στήν κουρὰ ψιένουμι κι ἕν' ἀρνὶ γιὰ τὴν καλὴ χρουνιά».

—Θἄθελα νὰ μοῦ πῆς τώρα Παπποῦ πῶς κἄνατε τό ἄρμεγμα;...

«Τ' ἄρμεγμα γένητι στὴ στρούγκα. 'Η στρούγκα εἶναι μι πέτρες ἤ μι πατλιὲς κάνα μσὸ μέτρο ψηλή. Εἶναι ἀπό νιὰ μιριὰ ἀνοιχτή. Τὰ βάνουμι μέσα κι δυό πραταρέοι (βοσκοί) μὲ δυό καρδάρια κάθουντι ἀπό δῶ κι ἀπὸ κεῖ στή πάρτα κι' τσ' ἀρμὲν δυό - δυό κι τσ' βγάνουν ὄξου. Τοὺ γάλα τ' ἀραδιάζουν ἀπ' τά καρδάρια στὰ γκιούμια κι τά κατιβάζουν στού χουριὸ γιά τυρί, βούτρο κι ἄλλα».

—Πές μου κι' ἄλλα γιὰ τὴ γέννα.... Τί ἀκριβῶς κἄνατε;

«Ὅπως σ' εἶπα κόρη μ' κοντὰ τοὺ Δεκέμβρη ἀρχινᾶν τοὺ γέννου κι γεννᾶν οἱ πρόϊμες. Γιννᾶν ἀποὺ δυό - τρία οἱ καρποὺ ταϊσμένις. Οὐ γέννους στα ματάει τέλος τοῦ γενάρ'. π' γεννᾶν οἱ ὄψιμες τὰ ὀψιμάδια. Πουλὲς ἀπορίχν' γιατὶ τρῶν πάγου κι τά γιννᾶν ψόφια... Τό γινητσούδια τὰ βάνουμι στοὺ χειμωνιάτικο τοὺ μαντρί μέσα σ' τούν τσόιρχου (μικρός χῶρος γιὰ ἀρνιά). Οἱ πρατῖνες πρίν γεννήσουν κατηβάζουν ἀπό κάνα δυό τρεῖς ὥρις μαστάρι κι βγάνουν ἀπ' τὰ μαστάρια ἕν' ἄσπρου σὰν κόλλα. Τού πρώτου γάλα ἐπειδὴς εἶναι παχὺ τού λέμε κολάστρα. Τὰ γινητσούδια τά γεννάν πουλλὲς βουλὲς κι ὄξον ἀπ' τοὺ μαντρί, τὰ γλύφουν, τὰ στεγνώνουν, τὰ βγάνουν νά πάρουν λίγου πτιὰ κι ἔρχουνται κοντὰ στὴν πρατίνα...!».

—'Αλήθεια παπποῦ τί ὀνόματα δίνετε στὰ πρόβατα;

«Θὰ σ' πῶ νύφη μ' πῶς τά λέμι. Βάκρια λέμε τσ' ἄσπρες πρατίνες μὲ βοῦλες στ' μουσοῦδα. Καραμπάσω τὴν καφετιὰ πρατίνα.

Οἱ κάλεσσιες εἶν' οἱ ἀσπρόμαβρις. Λάϊνες εἶν' οἱ μαῦρες πρατῖνες. Σίβες εἶν' οἱ γκριζόχρωμες. Μπέλες εἶναι οἱ ἄσπρις. Κροῦτα εἶν' τὰ πρόβατα ποὔχουν λίγα κέρατα. Σιοῦτο οὐτα, ποὺ δὲν ἔχουν κέρατα...!».

—Εἴχατε καθόλου ἔθιμα ἤ συνήθειες σχετικά μὲ τὰ πρόβατα;

«Γιὰ νἄχουν γειὰ τὰ ρράματα δὲν τρῶμι τίποτας τὴν πρώτη μέρα τ' Αὐγούστου. Καὶ τὴν μέρα τοῦ Πάσχα.

Οἱ Προυστάτες μας εἶναι οἱ Ἄι—Γιῶργς κι οἱ Ἄϊ—Λιᾶς.

Οἱ τζουπάνουι ἔχει κι μίνια φλοέρα κι παίζει ὡραίους σκοπούς. Ἔχει καί τὰ σκυλιά ποὺ φυλᾶν τὰ πράματα κι τοὺ μαντρί. Κανιά βουλὰ κοτεβαίν κἄνας λύκους. Τά πρόβατα τά σκαρίζουμι (τά λύνουμε γιά βοσκή) νύχτα... Ὅσοι τὰ σκαρίζουν μέρα τσ' λέν οὐ κόσμους: «Μ' ἥλιου μπέν μ' ἥλιον βγαίν, τί ἔχουν τὰ ἔρμα κι ψοφᾶν;».

ΡΑΝΙΑ ΖΟΥΚΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΜΩΜΟ

Μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ χωριό,
ποὺ τό στολίζει ἡ φύσις,
ποὺ γνώρισα κι ἀγάπησα,
καὶ ποὺ τὸ ἔχω ζήσει,
σὰν κάτοικος σὰν χωριανός,
τέσερα - πέντε χρόνια,
κάθε ἐποχή του μὲ βροχές,
μὲ κρύα καὶ μὲ χιόνια,
σὲ φυλοσιὰ ἀνοιξιάτικη,
ἀπὸ τὰ πλούσια δάση,
στὸν ἴσκιο τοῦ καλοκαιριοῦ,
πλούσια δροσιὰ καί δράση,
ἐκεῖ, σ' ἐκεῖνο τὸ χωριό,
ὁ δρόμος θὰ τούς φέρει,
τώρα τὰ Χριστούγεννα,
κρατώντας εἰς τὸ χέρι,
ὅλα τὰ νειάτα τοῦ χωριοῦ,
σὰν Μάγοι μὲ τὰ Δῶρα,
τὴν φλόγα τῆς ευθεριᾶς,
τοῦ Σολωμοῦ τὴν χώρα.
Αὐτὸ τὸ ἀρχοντόπουλο,
τοῦ ΖΑΝΤΕ τὸ βλοστάρι,
ὁ 'Εθνικός μας ποιητής,
τσὴ Ελλάδας τὸ καμάρι,
θὰ φτάσει ἐκεῖ σὰν σάλπισμα,
κάποιας λεβέντρας γέννα;
γιὰ ν' ἀνταμώσει ἥρωες,
παιδιά τοῦ Εἰκοσιένα.
Γιὰ νά τούς πεῖ ἄν χρειαστεῖ,
θὰ ξανα-ἀναστηθοῦμε,
τό «Χαῖρε, ὦ Χαῖρε, 'Ελευθεριά»
καὶ πάλι θὰ τό ποῦμε.

ΞΕΝΟΣ ΣΠΥΡΟΣ

26)12)1978 — 'Αθήνα

Τὸ ποίημα αὐτὸ τὸ ἀφιερώνω στὸ «Τμῆμα Νέων, γιὰ τὴν ἐκδήλωση ποὺ διοργάνωσαν στὸ χωριό στὶς 25 Δεκέμβρη γιὰ τὸ Διονύσιο Σολωμό.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ

Εἶδα χθὲς βράδυ στ' ὄνειρό μου
τὸ γεννημένο μας Χριστό.
Τὰ βόδια ἀπάνω του φυσοῦσαν
ὅλο τό χνῶτο τους ζεστό.

Βοσκοί πολλοί καὶ βοσκοποῦλες
τὸν προσκυνοῦσαν ταπεινά·
ξανθόμαλλοι ἄγγελοι ἐστεκόνταν
κ' ἔψελναν γύρω του «Ὡσαννά!»

Τὸ μέτωπό του ἦταν σὰν ἥλιος
καὶ μέσα ἡ Φάτνη ἡ φτωχικὴ
ἄστραφτε πιό καλά ἀπό μέρα,
μὲ κάποια λάμψι μαγική.

Στὰ πόδια του ἔσκυβαν οἱ Μάγοι
κ' ἔμοιαζε τ' ἄστρο ἀπό ψηλά,
πὼς θά καθίση σὰν κορώνα
στῆς Παναγίτσας τὰ μαλλιά.

Μά κι' ἀπ' ἀγγέλους κι ἀπό Μάγους
δὲ ζήλεψα ἄλλο πιό πολύ,
ὅσο τῆς Μάνας του τὸ στόμα
καί τό ζεστό, ζεστό φιλί.

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

Ο ΤΑΚΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΟΥ ΠΑΝ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ

Ἕνα ἀπὸ τὰ κρυφὰ καὶ ἀνεδίεκυτα ποιητικά τ α λ έ ν τ α ποὺ περνᾶν καί φεύγουν ἀπαρατήρητα εἶναι καὶ ὁ Τάκης Μαυρογιάννης ποὺ γεννήθηκε στὴν Μπεζοῦλα τῆς Νεβρόπολης τὸ ἔτος 1919, ὅπου καί διδάχθηκε καί τὰ πρῶτα μαθήματα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, καὶ στὴ συνέχεια τελείωσε τὸ 'Ημιγυμνάσιο Μεσενικόλα, μὲ καθηγητή του τὸν ἀείμνηστο Χαρίλοο Βαϊόπουλο ποὺ πάντα τιμᾶ τὴ μνήμη τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐκείνου ἀνθρώπου.

Γεωργός στὴν ἀρχὴ καί ἀργότερα παντοπώλης στό χωριό του διακρίθηκε, ὡς, κατ' ὁμολογία του, σχετικώς δίκαιος, πάντως ὁ δικαιώτερος τῶν παντοπων τῆς περιοχῆς, φίλος τοῦ μακαρίτη τοῦ πατέρα μου, ποὺ συχνὰ τόν προμήθευε κρασόρρακο, καὶ ἀργότερα δικό μου.

Λάγω οἰκογενειακῶν του ἀναγκῶν ἀναγκάσθηκε νὰ ἐγκαταλείψη τὸν καθαρό ἀέρα καί τὰ ἄλλα φυσικά ἀγαθά τοῦ χωριοῦ του, σὲ ἡλικία 50 ἐτῶν καί νά κατεβῆ στήν Κορδίτσα ὅπου ἐγκλωβίστηκε στὸ γραφεῖο τοῦ Θανάση Κρανιᾶ, ξυλεμπόρου καί αὐτοκινητιστοῦ, ὅπου ἐνημερώνει τὰ λογιστικά του βιβλία.

'Εκεῖνο ποὺ διακρίνει τὸν Τάκη εἶναι ἡ φαντασία του ἡ ὁποία πολλὲς φορές, σὰν ἄλλος Κρυστάλλης ξεφεύγει ἀπό τὴ γῆ καί πετᾶ στὰ ὕψη ψάχοντας, ὀνειροπολόντας, ἐξυμνώντας καί γράφοντας γιὰ τὴ φύση καὶ κυρίως γιά τή φύση, χωρίς νά τοῦ λείπει τὸ χιοῦμορ ἀλλά καὶ ἡ συγκίνηση καὶ ὁ ἡρωϊσμός.

Ἔχει γράψει ἀρκετὰ ποιήματα τὰ ὁποῖα ἔχει δέσει σὲ βιβλιαράκι, γραμμένο στὴ γραφομηχανή. Τὸν παρακάλεσα, λοιπόν, νὰ προσφέρη ἀπ' αὐτὰ γιά δημοσίευση στήν ἐφημερίδα μας «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» αὐτὰ τουλάχιστον ποὺ γράφτηκαν γιά νὰ ἐξυμνήσουν τήν περιοχή μας. Ἕνα ἀπό αὐτὰ εἶναι τό πιό κάτω ποὺ τόγραψε γιὰ ν' ἀποχαιρετήση τὸ χωριό του κατὰ τὴν ἀλλαγὴ κατοικίας του:

Ἀφίνω τὸ σπίτι μου, τὸ σπίτι ποὺ μεγάλωσα
σ' αὐτὸ ποὺ τή ζωή μου ἀνάλωσα
σ' αὐτὸ ποὺ ἔκλαψα μικρός.
καὶ πόνεσα μεγάλος
κι' ἔπαιξα μὰ καὶ χάρηκα ὅσο κανένας ἄλλος.

Ἄς μείν' ἡ στέρνα γάργαρη νὰ ξεδιψᾶ τ' ἀηδόνι
νὰ κελαϊδῆ μελωδικά σάν νυχτοξημερώνει
καὶ τὰ δεντριὰ τοῦ κήπου μου τ' ἀφίνω στὰ πουλιὰ
νὰ κατοικοῦν ἐλεύθερα, νά κτίζουνε φωλιά.

Μὲ πόνο φεύγω καὶ μὲ καρδιοχτύπι.
ποὺ δὲ θὰ δῶ ν' ἀνθίζουν πιά τὴν ἄνοιξη οἱ κῆποι,
πώς θἄθελα νά πῶ ἕνα τραγοῦδι
γιὰ τὴ μικρὴ πατρίδα μου π' ἀνθίζει σὰ λουλοῦλι.

Σᾶς χαιρετῶ μικρόσπιτα καί σᾶς φτωχοκαλύβια
κι' ἄς ἦταν ἡ ζωὴ τραχιά, φτωχὴ καὶ πάντα ἴδια.
Καί σᾶς ἀλώνια πέτρινα καί γεῦλλοι μου καί γκιώνη
ποὺ ξαγυμνοῦσα τὶς βραδιὲς στό πατρικό μπαλκόνι.

'Αλληλογραφία

Δημοσιεύουμε μιὰ συγκινητικὴ ἐπιστολὴ ποὺ πήραμε ἀπὸ τὸν Βλασσδινό Κούση Θεόδωρο ἀπὸ τὴ Λάρισα.

Μὲ γράμμα μας τὸν εὐχαριστήσαμε δίνοντας κάθε πληροφορία ποὺ μᾶς ζήτησε.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

'Αξιότιμε πατριώτη, κ. Παϊζάνε, χαίρεται. Ἴσως καθυστερημένα πληροφοηθήκαμε τὴν κυκλοφορία τῆς πολυαγαπημένης ἐφημερίδας σας, ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά.

Καθ' ὅτι τυγχάνουμε νὰ ἤμαστε πατριῶτες καὶ κοντοχωριανοί θὰ ἐπιζητούσαμε νά γίνουμε ἀγγανῶστες καὶ συνδρομητές. 'Η καταγωγή μου εἶναι ἀπὸ τὸ «Μοσχάτο — Βλάσδο», ἀλλά ὁμιλῶ ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν πατριωτῶν ποὺ διαμένουν στὴ Λάρισα. 'Ως ἐκ τούτου θὰ θέλαμε νὰ μᾶς ἀπαντήσετε ἐξ ὀνόματος ὅλων στὴν κατωτέρω προσωπική διεύθυνση:

Κον Κούσην Θεόδωρον
«ΚΑΦΕ—ΜΠΑΡ»
Βασ. Σοφίας 71
ΛΑΡΙΣΑ

τὸ ταχύτερον δυνατόν μὲ πληροφορίες σχετικά μὲ τὴν ἐγγραφήν — συνδρομήν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν προηγουμένων σελίδων, τὸ χρηματικό ποσὸ δι' ὅλο τό ἔτος καὶ ὅτιδήποτε ἀφορᾶ τὴν ἐφημερίδα «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ».

Μὲ φιλικὰ αἰσθήματα
ΚΟΥΣΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΛΗΤΩ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ
Α. ΚΑΡΜΑΓΚΙΟΛΑΣ - Γ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 24 — ΑΘΗΝΑΙ 141 Τηλ. 3600.905, 3638.300 καί 3605.796.
ΣΗΜΕΙΩΣΗ: 'Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΓΚΙΟΛΑΣ εἶναι πατριώτης μας ἀπὸ τὸ ΒΛΑΣΔΟΥ καὶ φανατικός νοσταλγός τοῦ χωριοῦ του καὶ τῆς ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ.

Ὁ δωδεκάλογος τοῦ Τσιγγάνου

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

χαρές, κι' 'ἄς πεθαίνουν τόσο γρήγορα, ἔτσι τό θέλει ἡ... Μοῖρα, τὰ καλὰ νὰ μὴν ζοῦν πολύ Προσφέροντας ἕνα λουλούδι, ἐσ πιράττεις ἕνα χαμόγελο ἀνυπόκριτο κι' ἀπ' τὸν ὁ ἀγέλαστο, αὐτὸ τὸ χαμόγελο, εἶναι τὸ λίπασμα ποὺ θὰ τὸ κάνει νὰ... ξαναφυτρώσει!

3) Ν' ἀγαπᾶς τὴ μουσική, φρόντιζε νὰ ξεχωρίζεις τὴν καλύτερη, εἶναι γραμμένη ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἀγάπησαν πολὺ καὶ πόνεσαν περισσότερο. Κάποιος Σοφὸς εἶπε: Συνήθως, τὸ ὡραιότερο τραγούδι, εἶναι σύνθεσις ἀπὸ..... ἀνοστιαγμούς!

4) Μὴ θυμᾶσαι τίποτα ἀπὸ τὸ παρελθόν, οὔτε τί μέρα ἦταν χθές. Νὰ θυμᾶσαι μόνον ἀνεξιλημμένες ὑποχρεώσεις, ὅσους σ' ἔκαναν ἔστω καὶ μὰ μικρή εὐχαρίστηση καὶ πρὸ παντὸς τοὺς καλοὺς φίλους.

5) Μακριὰ ἀπὸ τὸν ἄρρωστο ἐγωϊσμό (δηλδὴ νὰ νομίζεις ὅ τι εἶσαι παντογνώστης) καὶ πολὺ κοντὰ στὸν ὑγιεῖ, ποὺ ἀφίνει τοὺς ἄλλους νὰ λένε κόπτγιὰ θένα — ἂν τὸ ἀξίζεις).

6) Τὰ μικρὰ παιδιὰ ποὺ παίζου μὲ τὰ πιὸ ἀπίδυνα πράγματα, φρόντιζε νὰ τοὺς κάνεις νὰ πιστέψουν, ὅτι τὸ παιγνίδι τους, εἶναι ἐξαιρετικό. Κόπτι τὸ κοπτούγγι, τὸ χαμόγελό τους ποὺ θ' ἀκολουθήσει, εἶναι μειδίαμα Ἀγγέλων, ποὺ σοῦ δίνει μὰ σπάνια εὐχαρίστηση.

7) Τίς Γυναῖκες! Ὤ Θεῖα τρελλὰ πλάσματα!... Ὅ,τι καὶ νὰ μᾶς κάνουν — κι' ὅς λένε οἱ Γάλλοι Σερσὲ λὰ Φάμμ— γιὰ κάθε κακὸ ποὺ γίνεται, πρέπει νὰ τίς ἐλέπεις ὅπως τίς ἔκανε ἡ φύσις, γιατὶ ἀνήκουν στὴν ὡραιότερη τριάδα ποὺ εἶναι ὅπως: Πατὴρ — Υἱός — Ἅγιον Πνεῦμα: Λουλούδια — Γυναῖκα — Μουσική.

Ἂν εἶναι δυσάρεστο νὰ βλέπεις ἕναν ὄμορφο ἀνόπηρο, εἶναι ἀνυπόφορο νὰ βλέπεις μιὰ γυναῖκα ἀνόπηρη, πρόκειται γιὰ ..... ἀποσεξία φύλακος Ἀγγέλου.

8) Μὴ λυπᾶσαι ἂν δὲν βρίσκεις ἀνταπόκριση σὲ κάτι καλὸ ποὺ ἔκανες. Τὰ ψιλὰ γράμματα, εἶναι ὅπως τὰ στουρόλεξα: Γιὰ πολλούς, γιὰ λίγους, γιὰ πολὺ λίγους, λίγοι εἶναι σὲ

9) Τὰ χρήματα ποὺ δάνεισθῆς νὰ τὰ δεβόσουν!
σες καὶ δὲν σοῦ τὰ ἐπέστρεψαν στὴν ὁρισμένη προθεσμία, μὴν τὰ ζητᾶς, ὄφισέ τους νὰ ντρέπονται — ἂν ὑπάρχει ντροπὴ — καὶ νὰ σὲ θυμοῦνται, γιὰ τὴν ὑπομονή καὶ ἀδιαφορία σου.

10) Ἂν τό φέρει ἡ..... κατόρθωσε καὶ κερδίσεις πολλὰ χρήματα, πρόσεχε μὴ σ' αἰχμαλωτίσουν, γιατὶ στὴν ὑπόλοιπη ζωή σου, δὲν θὰ βλέπεις παρὰ μόνον κ νούμερα καὶ ἐφιάλτες — ὅτι ἦρθαν νὰ σὲ κλέψουν — καὶ νὰ θυμᾶσαι ὅτι: Τὸ Σάβανο, δὲν ἔχει τσέπες, τὰ δὲ εἰσιτήρια τῆς «Ἀιχερουσίας Λίμνης, δὲν αὐξήθηκαν ἐξ αἰτίας τῆς κρίσεως τῶν.... πετρελαίων!

11) Ὁ Κόσμος ἔπαψε νὰ εἶναι πολὺ μεγάλος, φρόντισε νὰ τόν γνωρίσεις ποικίλλοντας τὶς γνώσεις σου, ὑπάρχουν τόσες φυσικὲς καὶ τεχνικὲς ὀμορφιές, ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ σοῦ τίς μεταδώσει κανείς. Ἐν μέρει μόνον ὁ κινηματογράφος.

12) Τὸ θέατρο, ἀπὸ τὴν κωμῳδία ὡς τὴν τραγῳδία, εἶναι πάντα, ἕνα ὑπέροχο σχολεῖο, κάθως καὶ ὅλες οἱ καλὲς τέχνες, ζωγραφική, γλυπτική, ἀρχιτεκτονική κλπ. Οἱ δημιουργοί τους, ἔδωσαν τὴν ψυχή τους γι' αὐτές!

Ἂν τὰ παραπάνω γίνουν κτῆμα σου, ἔχει ἀσφαλῶς κερδίσει τὴν παστίδα. τῆς ΖΩΗΣ!

Γιὰ τὸν Τσιγγάνο

ΒΑΓΙΑΣ Μ. ΤΣΟΥΛΑΣ

ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η Σελίδα)

εἶναι δύσκολη ἡ ἐπέκτασή του. Ἀκόμα θὰ ἀποφευχθεῖ ἡ κατάληψη Κοινοτικοῦ χώρου, μέσα στὸ χωρὸ ἔτσι ὥστε νὰ στενεύουν οἱ δρόμοι αὐτοῦ καὶ ἔξω ἀπ' αὐτό, ὅπου κυρίως τοποθετοῦν κοπριές ζώων.

⁂ Μὲ γοργὸ κάπως ρυθμὸ προχωροῦν οἱ ἐργασίες στὸ Πνευματικὸ Κέντρο καὶ ἔτσι πιστεύουμε ὅτι τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι θὰ λειτουργήσει, ἀφοῦ ἀποβοῦν οἱ προσπάθειες τοῦ Συλλόγου ἀλλὰ καὶ ὅλων μας γιὰ μιὰ τελευταία οἰκονομικὴ ἐνίσχυση.

⁂ Χαρακτηριστικὸ τῆς ἑβδομάδος πρὸ τῶν Χριστουγέννων ἦταν ἡ γουρνοχαρὰ τῶν χωριανῶν μας, ποὺ μὲ ἕνα πρόχειρο ὑπολογισμὸ σφάχτηκαν περισσότερα ἀπὸ 100 γουρούνια.

⁂ Ἦλθαν ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ οἱ συγχωριανοί μας Ἀναστάσιος Γεωργ. Κρανιᾶς γιὰ μόνιμη πλέον διαμονὴ του ἐδῶ, καὶ ἡ ἀδελφή του Βασιλικὴ Κάλλου γιὰ νὰ συμεορτάσει μὲ τοὺς δικούς της, τίς μέρες τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Τοὺς κολοσωρίζουμε καὶ εὐχόμαστε καλὴ παραμονή.

⁂ Ἡ Γενικὴ Γραμματεία Ἀθλητισμοῦ μὲ ἀπόφασή της χορηγεῖ στὴν Κοινότητα Μεσενικόλα δραχ. 100.000 γιὰ τὴν κατασκευὴ τοίχου ἀντιστηρίξεως στὸ Κοινοτικὸ Γυμνασιαστήριο γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ὁποίου, ἡ ἴδια ὑπηρεσία, τὸ εἶχε χρηματοδοτήσει, κατ' ἀρχή, μὲ 340.000 δραχ.

⁂ Ὅπως φαίνεται ὅλα τὰ τεχνικὰ ἐμπόδια τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τῶν κατοίκ τῶν Κοινοτήτων Μεσενικόλα, Μορφοβουνίου, Κρυονερίου ἀπ' τίς πηγὲς τῆς Κοινότητας Ἀνθοχωρίου, ξεπεράστηκαν, καὶ τὸ νερὸ σὰν Πρωτοχρονιάτικο δῶρο ἔρχεται κανονικὰ στὶς δεξαμενὲς τῶν Κοινοτήτων. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται τώρα εἶναι ἡ ἀντικατάσταση τοῦ ἐσωτερικοῦ μας δικτύου, γιατὶ τὸ ὑπάρχον δὲν πληροῖ τοὺς ἀπαιτούμενους ὅρους.

⁂ Περατώθηκε ἡ κατασκευὴ τῶν δύο Κοινοτικῶν ἔργων προϋπολογισμοῦ δαπάνης χρηματοδοτήσεώς των ἀπ' τὸ Νομαρχιακὸ Ταμεῖο Καρδίτσης. Τὸ πρῶτον εἶναι βελτίωση Κοινοτικῶν ὁδῶν γύρω ἀπ' τὴ πλατεῖα μὲ ἐπίστρωση ἀσφάλτου, καὶ τὸ δεύτερο, ἐπίπλωση ἀποχετεύσεως στὴν εἴσοδο τῆς Κοινότητας.

⁂ Μὲ τὸ σύστημα ἀπολογισμό, σχετικὰ μὲ τὴν κίνηση τῆς ἐφημερίδας μας «Νεβρόπολη», βγαίνει ὅτι καὶ οἰκονομικὰ πάει καλά, ὥστε μὲ θάρρος νὰ παραγγείλει, ἀλλὰ καὶ ἀξιοποιηθεῖ καλύτερα. Τοῦτο, βέβαια, ὀφείλεται κατὰ πολὺ στὴν ἄοκνο προσπάθεια τῶν ἰδιοκτητῶν της, καὶ τῶν φίλων καὶ νέων ποὺ βρίσκονται στὴν Ἀθήνα, οἱ ὁποῖοι, ὅλοι μαζὶ ἐργάζονται, ὄχι μόνο χωρὶς ἀμοιβή, ἀλλὰ καὶ μὲ δικά τους, πολλὲς φορές, ἔξοδα, γιὰ τὴν τύπωση καὶ ἀποστολή της στοὺς συνδρομητές.

Ἀξίζουν λοιπὸν πολλὰ συγχαρητήρια καὶ ἔπαινοι σ' ὅλους αὐτοὺς ποὺ μοχθοῦν καὶ προσφέρουν τὴν προσωπική τους ἐργασία γιὰ τὴν ἔκδοση καὶ τὴ βελτίωση τοῦ ἀπαρρίτητου, γιὰ τὸ Σύλλογο, αὐτοῦ ἐντύπου.

⁂ Μὲ μετάθεση, ὁ Σοφοκλῆς Ἀναγνώστου, προϊστάμενος τοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου Μεσενικόλα, τοποθετήθηκε στὸ Ταχ. Γραφεῖο Καρδίτσης. Τὴν κενοθεῖσα ἐδῶ θέση του κατέλαβε ὁ νεαρὸς Ταχ. ὑπάλληλος Χρῆστος Κολομπάτσος.

Εὐχόμαστε καὶ στοὺς δύο καλὴ ἐπιτυχία στὴν καινούργιστους θέση. καὶ καλὴ σταθερὸ μία στὸ νέο Προϊστάμενο τοῦ Ταχυδρομικοῦ μας Γραφείου.

⁂ Ἀπὸ 1.1.1979 ἀλλάξαβε τὰ καθήκοντά του τὸ νέο Κοινοτικὸ Συμβούλιο Μεσενικόλα καὶ τὴ πρώτη Κυριακὴ τοῦ ἰδίου μηνὸς συνῆλθε τοῦτο σὲ πρώτη συνεδρίαση γιὰ νὰ ἐκλέξει τὸν ἀντιπρόεδρο αὐτοῦ.

Κατὰ τὴ γενομένη ψηφοφορία πλειοψήφισε καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀντιπροέδρου ὁ Κοινοτ. Συμβουλος Σωτήριος Μιλ. Μανώλης (πλειοψηφίσαντος συνδυασμοῦ) μὲ τρεῖς ψήφους ἔναντι δύο ποὺ ἔλαβε ὁ Κοιν. Σύμβουλος Δημήτριος Ρέγκος. Τὸν συγχαίρομε καὶ καλὴ διοίκηση.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Ἡ Νίκη σύζυγος Κώτη Σπύρου Ταχ. ὑπαλλήλου Μεσενικόλα γέννησε ἀγοράκι, ἡ Κόρμεν σύζ. Κυριάκου Παποδοπούλου, θυγατέρα Βασ. Μακρυνίκα γέννησε κοριτσάκι. Ἡ Σοτηρία σύζυγος Δημητρίου Παποδημητρίου (δασκάλου) γέννησε κοριτσάκι. Εὐχόμαστε σ' ὅλους γονεῖς καὶ νεογέννητα νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχήσουν.

ΓΑΜΟΙ: Ἡ Μαίρη Βάϊου Κολλιὰ παντρεύτηκε τὸ Λευκὰ Στεργιούλη κάτοικο Καρδίτσης. Ἡ Ἀναστέα Ἀποστ. Σφέτσιου τὸν Χρῆστο Μαῦστο κάτοικο Καρδίτσης. Ὁ Σωτήριος Ἀλκ. Ψημένος κάτοικος Καρδίτσης μὲ τὴ Ρέα Ἀνδρ. Μοσχογιαννίτου κατοίκου ἐπίσης Καρδίτσης καὶ ἡ Ζωή (ἀδελφὴ τῆς Ρέας καὶ ἀνηψιὲς τοῦ Κων. Βασιλείου) μὲ τὸν Κων. Πίτσιοβα κάτοικος Καρδίτσης.

Τέλος ἡ Ντίνα Γεωρ. Στοθοπούλου παντρεύτηκε τὸν Δημήτριο Κρυνίτσα κάτοικο Τρικάλων.

Εὐχόμαστε σ' ὅλους νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι καὶ καλοὺς ἀπογόνους.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ: Ὁ Χρήστος Θ. Καζάσης ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὴν Βασιλικὴ Μωτόρα κάτοικο Ἀθηνῶν. Ὁ Κων. Ἰωαννείμ μὲ τὴ Σταυρούλα Κοντοῦ κάτοικο Θεσσαλονίκης. Ἡ Βασιλικὴ Θ. Τσιγάρα μὲ τὸν Θεοφάνη Μπότση ἐκ Λαμίας.

Τοὺς εὐχόμαστε καλὰ στέφανα.

—Στὴν ἀνηψιά μας καὶ κόρη τῆς Καρυιᾶ Ἑλένης (Τσαγγαροῦ) ΦΩΤΕΙΝΗ, ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὸν καλόν της κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΓΙΡΟΓΛΟΥ. Μαθηματικο, εὐχόμαστε ὁλόψυχα καλὰ στεφανα.

Οἶκον. Νώντα Δ. Παϊζανου.

ΘΑΝΑΤΟΙ: Πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στὸ Μεσενικόλα ἡ Μαρία Λαμ. Ποδηματᾶ σὲ ἡλικία 82 ἐτῶν. Τοῦς οἰκείους της συλλυπούμεθα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ: Μὲ ἐνέργειες τοῦ βουλευτῆ τῆς περιοχῆς μας Κων. Καλογιάννη καὶ μὲ ἀπόφαση τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἡ ἐκκλησία μας ἐνισχύθηκε μὲ δραχ. 15.000 ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν Κρατικῶν Λαχείων.

—Ἡ Δίδα Ἑλένη Δημ. Γκανούρη προσέφερε στὴν ἐκκλησία μας δραχ. 2.000 σὲ μνήμη τοῦ ἀποθιώσαντος ἀδελφοῦ της Χαρίλαου.

—Ἡ Φωτεινὴ Ἀποστ. Ποδηματᾶ προσέφερε γιὰ συντήρηση τῆς ἐκκλησίας δραχ. 500.

Π. Π.

ΤΣΑΓΑΝΟΣ Γ. ΚΩΣΤΑΣ

Τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1977 κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο φύλλο τῆς «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ». Πέρασε ἕνας ὁλόκληρος χρόνος. Ἡ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» ξαπλώθηκε σὲ ὅλες τίς γωνιές τῆς Ἑλλάδος καὶ στὸ ἐξωτερικό, ποὺ βρίσκονται διασπαρμένοι ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ Μεσενικόλα ἀλλὰ καὶ τὰ γύρω χωριά, τοῦ κόπτε «Δήμου Νεβροπόλεως».

Ὅλοι τὴν ὑποδεχθήκαμε μὲ χαρὰ καὶ κουφὴ περηφάνεια καὶ τὸ ἄξιζε ὅπως τό ἀπόδειξε στὴ διάρκεια τοῦ χρόνου ποὺ πέρασε.

Ἡ ἐφημερίδα ἔγινε τὸ μέσο ποὺ ἕνωσε καὶ γνώρισε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο σὲ διάφορες πόλεις.

Ὅταν τὴν κρατᾶμε στὰ χέρια μας νοιώθουμε ὅτι βρισκόμαστε μὲ τοὺς ἄλλους συντοπίτες μας καὶ κουβεντιάζουμε τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας, τὴ λοιγοφία, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου μας.

Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν χάρη στὴ μεγάλη προσπάθεια τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συλλόγου ἀλλὰ καὶ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν Μεσενικολιτῶν καὶ ἄλλων ἀπὸ τὰ γειτονικά χωριά. Ἦταν πολὺ χρήσιμη στὸ ξεκίνημα. Ὅλοι μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπη, ἀγκάλιασαν τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ἔκαναν δική τους ὑπόθεση.

Ὅπως συμβαίνει πάντοτε σὲ κάθε κοινωνική ἐκδήλωση, ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀδιάφοροι ἢ καλύτερα οἱ ἐπικριτές. Ὁπωσδήποτε χρειάζονται. Οἱ καλόπιστες καὶ καλοπροαίρετες κρίσεις εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ καλυτέρευση στὴ γενικὴ προσπάθεια. Ἀλλὰ στὸ ξεκίνημα πιστεύω ὅτι πρέπει νὰ γίνεται λιγώτερη κριτικὴ καὶ περισσότερη ἐργασία. Καὶ τέλος, ἡ κριτικὴ νὰ ἔχει τὴν ἐπιείκεια ποὺ χρειάζεται.

Τὸ ξεκίνημα ἔγινε καὶ πέρασε κάθε προσδοκία μας ἀπὸ κάθε πλευρὰ στὸ χρόνο ποὺ πέρασε. Μπαίνοντας στὸ δεύτερο χρόνο μὲ τὴ βοήθεια ὅλων μας πρέπει νὰ βελτιωθεῖ καὶ σὰν δεύτερο στόχο. νὰ φθάσει σὲ ὅλες τίς γωνιές τῆς γῆς.

Ἡ νέα γενιὰ πρέπει νὰ ἐκτιμήσει σωστὰ τὴν ὑποθήκη ποὺ τοὺς ἀφήνουν οἱ μεγαλύτεροι, καὶ μὲ τὴν ὑποδομὴ ποὺ μπῆκε ἀπὸ ἕνα χρόνο τώρα. Νὰ τὴν ἐμπνέει καὶ νὰ τὴν καθοδηγεῖ τὸ παράδειγμα τῶν μεγαλυτέρων τους.

Παράλληλα ὅμως ἀπὸ τὴν «Στήλη τῶν Νέων» οἱ νέοι νὰ συμβάλλουν γιὰ τὴν ἀνύψωση τῆς ἐφημερίδας ποὺ στοχεύει στὴν πολιτιστική, οἰκονομικὴ καὶ γενικὰ στὴν ἀνόρθωση τοῦ χωριοῦ μας καὶ τῆς περιοχῆς γενικώτερα.

Καὶ ὅταν πάρουν στὰ χέρια τους μὲ τὴ σειρά τους, τὸ κοινωνικὸ αὐτὸ λειτούργημα, ἄς βαδίσουν στ' ἀχνάρια τῶν ἐμπνευστῶν του καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ τοὺς ξεπεράσουν!

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΓΑΝΟΣ

ΙΩΑΝ. ΑΝ. ΠΕΠΟΝΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Θωμ. Κότσάκος μὲ τοὺς κ. κ. Γιάννη Παϊζάνο καὶ Σωτήρη Ἀδάμο ἐπισκέφτηκαν τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς τὸν κ. Ι. Α. Πεπονὴ καὶ τοῦ εὐχήθηκαν ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.

Ἦταν ἕνα ἀκόμη ὑπέροχο βράδυ μὲ θύμισες ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἐθνικὴ δράση τοῦ Στρατηγοῦ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ.

Λίγο νωρίτερα ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη αὐτὴ ὁ κ. Ι. Α. Πεπονὴς ἔστειλε τὸ ἀκόλουθο γράμμα.

Ἀξιότιμε κ. Παϊζάνο.

Ἔλαβα τὰ φύλλα τῆς ἔγκριτης ἐφημερίδας σας «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» καὶ διάβασα τὰ τόσο κολακευτικά λόγια γιὰ μένα. Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν εὐγενική καλωσύνη σας καὶ σᾶς εὔχομαι ὁλόψυχα λαμπρὰ ἐπιτυχία τοῦ ὡραίου καὶ ἄξιου παντός ἐπαίνου σκοποῦ σας.

Μὲ φιλικούς χαιρετισμούς

ΙΩΑΝ. ΑΝ. ΠΕΠΟΝΗΣ

⁂ Ἡ τέτοια ἀναγνώριση τοῦ ἔργου μας ἀπὸ τὸν κ. ΠΕΠΟΝΗ μᾶς χαλοδώνει στὴν προσπάθειά μας νὰ ξαναζωντανέψουμε τὰ χωριὰ τῆς Νεβρόπολης. Τὸν εὐχαριστοῦμε.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Γιὰ τοὺς συγχωριανούς μας τῆς Ἐπαρχίας

Οἱ συγχωριανοί τοῦ Βόλου μποροῦν νὰ γραφοῦν μέλη τῆς Ἑνώσεως καὶ νὰ ψηφίσουν, μὲ ἀντιπρόσωπο κάποιο δικό τους ποὺ μένει στὴν Ἀθήνα.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ νὰ ἔλθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν κ. ΤΣΑΓΑΝΙΟ ΚΩΣΤΑ στὸ τηλέφωνο 27. 235 (Βόλου) ποὺ πρόθυμα προσφέρθηκε νὰ κάνει παράρτημα τῆς Ἑνώσεως στὸ Βόλο, μὲ σκοπό ὅσα ἀναφέροντοι στὸ καταστατικό τῆς Ἑνώσεως, ποὺ μποροῦν νὰ τοῦ ζητήσουν νὸ διαβάσουν.

Τὸ παράδειγμα τοῦ Βόλου ἐλπίζουμε νὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ ἄλλες πόλεις, Τρίκκαλα — Λάρισα — Θεσσαλονίκη. Ἡ Καρδίτσα ἔχει Σύλλογο.

Ἔτσι θὰ δυναμώσουμε τὴν Ἕνωσή μας καὶ δεμένοι ὅλοι οἱ Μεσενικολίτες μὲ τό ὄργανό της τὴν «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» θ' μπορέσουμε νὰ πετύχουμε καλύτερα τούς στάχους μας ποὺ συνιστοιμένη τους εἶναι νὰ βοηθήσουμε τό χωριό νά ἀποκτήσει τὴν πρώτη του ζωντάνια.

Ἡ ΣΥΝΤΑΞΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΜΑΣ

Δημοσιεύουμε τὴν πρόσκληση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Μπιλάσδου μὲ τὴν παρατήρηση ὅτι ἡ ἴδια παράκληση ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ μέλη τῶν Συλλόγων Μεσενικόλα καὶ Βουνεσίου μὲ ἀποκλειστικά ἀπογεύματα 6—9 γιὰ τούς Μεσενικολίτες ἡ Πέμπτη, γιά τοὺς Βουνεσιῶτες ἡ Παρασκευή.

Ἀθήνα 22 Δεκεμβρίου 1978

Ἀγαπητοί μας συγχωριανοί,

Μὲ τὴν εὐκαιρία ποὺ μπήκαμε στὴ χειμωνιάτικη ἐποχή, σᾶς ὑπενθυμίζουμε ὅτι τὸ Γραφεῖο τοῦ Συλλόγου μας, στὸν Δ΄ ὄροφο τοῦ Μεγάρου Λυκούργου 10, τηλέφωνο 3248941, εἶναι κάθε Τετάρτη τὸ βράδυ 7 — 9 στὴ διάθεσή μας. Πρέπει γι' αὐτό τ' ἀπογεύματα αὐτὰ νὰ μαζευόμαστε ὅσο τό δυνατόν περισσότερο, νὰ βλεπόμαστε, νὰ κουβεντιάζουμε, νὰ λέμε τὰ δικά μας, νὰ περνᾶμε εὐχάριστες ὧρες ἀνάμεσα στούς συμπατριῶτες μας. Δίπλα στό γραφεῖο ὑπάρχει καφετζῆς καὶ προσφέρονται ἀναψυκτικά. Νὰ μὴν ἀμελοῦμε λοιπόν καί νὰ ἐρχόμαστε πρόθυμα στίς συναντήσεις μας αὐτές. Ἄλλωστε γι' αὐτὸ τὸ σκοπό ἐνοικιάσαμε τὸ κεντρικώτατο αὐτὸ γραφεῖο.

Ἐκεῖ θὰ προγραμματίζουμε διάφορες ἐκδρομοῦλες ἡμερήσιες, συνεστιάσεις σὲ ταβέρνες κλπ., στὶς ὁποίες θὰ συζητᾶμε καὶ γενικώτερα τοπικά μας ζητήματα τοῦ χωριοῦ μας καί τῶν συγχωριανῶν μας.

Σᾶς περιμένουμε ὅλους. Τὸ Γραφεῖο εἶναι μεγάλο καὶ μᾶς χωράει. Ὕστερα εἶναι τὸ μονο δικό μας στέκι στὴν Ἀθήνα. Ὅπως εἶναι γνωστό σ' ὁλόκληρη τὴν Πρωτεύουσα δὲν ὑπάρχει κέντρο γιὰ τὴν κοινή συνάντηση ὄχι μονάχα τῶν χωριανῶν μας τῶν Καρδιτσιωτῶν ἀλλό καί ὁλόκληρης τῆς Θεσσαλίας. Δὲν ὑπάρχει ἕνα Θεσσαλικό Κέντρο.

Μὲ συμπατριωτικούς χαιρετισμούς

Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας

ΣΕΡ. ΤΣΙΤΣΑΣ
ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΘΡ. ΚΑΡΛΟΣ
ΔΗΜ. ΔΗΜΑΚΗΣ
ΓΕΩΡ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Καρδιτσιώτης γερουσιαστὴς ἐξελέγη στὸ Κογκρέσσο τῆς Ἀμερικῆς

Στὶς ἐκλογὲς ποὺ ἔγιναν στὶς 7 τοῦ Νοέμβρη στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς γιὰ τὴν ἀνανέωση μέρους τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας ἐξελέγη γερουσιαστὴς στὸ Κογκρέσσο, καὶ συγκεκριμένα στὴν Πολιτεία τῆς Μασσαχουσέτης ὁ ἑλληνικῆς καταγωγῆς Πὼλ Τσόγκας.

Ὁ πατέρας τοῦ ἐπανεκλεγέντος Γερουσιαστοῦ Εὐθύμιος Γ. Τσόγκας χημικός, γεννήθηκε στὴν Καρδίτσα τὸ 1910 ἀπό πατέρα καταγόμενο ἀπὸ τὴν Μπεζούλα καὶ μητέρα ἀπ' τὸ Μεσενικόλα, ἀδελφὴ τοῦ μακαρίτη δασπάλου Ἀναστ. Βαλάφα.

Φιλελευθέρων καὶ δημοκρατικῶν ἀρχῶν ὁ Πὼλ Τσόγκας, ὑποστηρίχτηκε ἀπό τὴν δημοκρατικὴ πλειοψηφία τῆς πολιτείας καὶ ἐνισχύθηκε ἀπὸ τούς Κένεντυ, τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς Ο' Νὶλ καὶ τὴν ὁμογένεια ποὺ πανηγυρίζει γιὰ τὸν θρίαμβο ποὺ κατήγαγε. Οἱ Νεβροπολῖτες καὶ ἰδιαίτερα οἱ Μεσενικολῖτες καὶ Μπεζουλιῶτες συγχαίραν ὁλόψυχα τὸν ἄξιο συμπαρτιώτη τους καὶ τοῦ εὔχονται νὰ ἐπιτύχει στὸ δαρὺ καὶ ἐπίμοχθο ἔργο του καὶ τοῦ συνιστοῦν νὰ μὴν λησμονήσει ἀπό τῆς θέσεως του αὐτῆς πρὸ πάντων τὴν πατρίδα — μητέρα Ἑλλάδα, καὶ ἰδιαίτερα τὸ Δῆμο Νεβροπόλεως.

ΠΙΠΙΤΣΑ Κ. ΒΑΣΑΡΔΑΝΗ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Θὰ γίνει στὶς 16 Φεβρουαρίου. Περισσότερα στὸ ἄλλο φύλλο.

Ἡ ΣΥΝΤΑΞΗ

Προσφορὲς ὑπὲρ τῆς Πανσεσσαλικῆς Στέγης

Προσέφερε μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ. Σ. ἡ Ἕνωση Μεσενικολιτῶν δραχ. 10.000.

Ἐπίσης οἱ κ. κ.:

—Κατσάκος Θωμᾶς	4000
—Ψάρας Χ. Ἰω. Ἀρχ.	2000
—Παϊζάνος Δ. Ἰωάν.	1000
—Τσούλας Μ. Βάϊος	1000

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ἡ πολιτιστικὴ δραστηριότητα τοῦ Τμήματος Νέων καὶ τὸ χωριὸ

Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ἱδρύθηκε τὸ Τμῆμα Νέων τῆς Ἕνωσης Μεσενικολιτῶν Ἀθήνας. Ἡ ἵδρυση τοῦ Τ. Ν. ἔδωσε μιὰ νέα πνοή, μιὰ ἄλλη ποιότητα, στὴ ζωὴ καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ συλλόγου. Μιὰ ποιότητα ποὺ ὅσο περνᾶ ὁ καιρός τόσο αὐτὴ καταχτᾶ θέσεις μέσα στὶς συνειδήσεις τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων τοῦ χωριοῦ μας, καὶ τῶν συγχωριανῶν μας στὴν Ἀθήνα.

Βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ πεῖ κανείς, ὅτι ἔγινε αὐτό ποὺ περιμέναμε νὰ γίνει. Ἔγινε ὅμως τὸ Π Ρ Ω Τ Ο Βῆμα, καὶ αὐτό εἶναι ὁ πιὸ σπουδαῖος παράγοντας, γιὰ τὴν βελτίωση τῆς «ποιότητας» ποὺ προαναφέραμε.

Ὁ κύριος ἄξονα τῶν δροστηριοτήτων τοῦ Τ. Ν. ἦταν ἡ πολιτιστικὴ δουλειά. Στὴ πολιτιστικὴ δουλειὰ τοῦ Τ. Ν., ἔμπανε σὰν κύριος στόχος, ἡ δημιουργία ἐκδηλώσεων τόσο στό χωριό, κατὰ κύριο λόγο, ὅσο καὶ στὴν Ἀθήνα.

Δύσκολος ὁ δρόμος ποὺ ἔμπαινε μπροστά μας, ἄν σ κ εφτεῖ κανεὶς ὅτι εἴχαμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τ ἀπειρία μας σὲ τέτοια θέματα καθώς ἐπίσης καὶ τὴν ἔλλειψη χρόνου, ποὺ εἶχε ὁ καθένας, (ἄλλος ἦταν φοιτητής, ἄλλος ἐργαζόμενος, ἄλλος μαθητής κλπ.). Δὲν ἦταν ὅ μως ἀξεπέραστος, γιατὶ ὅταν ὑπάρχει θέληση καὶ ὄρεξη ὅλα μποροῦν νὰ γίνουν.

Καὶ πράγματι ἄρχισαν νὰ γίνονται!!! Πρώτη ἐκδήλωση τοῦ Τ. Ν. τὸ Πάσχα στὸ χωριό. Ἐπιτυχία σὲ συμμετοχὴ τοῦ κόσμου, σχεδὸν ἑκατὸ τοῖς ἑκατό. Πάντα σέ σχέση μὲ τὰ δεδομένα τῆς ὑπάρχουσας κατάστασης στὴν ἐπαρχία. Μέσα ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση εἴδαμε πόσες δυνατότητες ὑπάρχουν, γιὰ κάτι καλύτερο. Βέβαια αὐτὴ ἡ πρώτη μουσικὴ ἐκδήλωση παρουσίασε ἀρκετὲς καὶ σοβαρὲς ἀδυναμίες, ὅπως ἡ ὄχι καὶ τόσο σωστὴ προετοιμασία (λίγες πρόβες, ἔλλειψη συντονισμοῦ κλπ.).

Αὐτὸ ὅμως δὲν μπορεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ ἐπισκιάσει τὴν μεγάλη ἀπήχηση, ποὺ εἶχε αὐτὴ ἡ πρώτη μουσικὴ ἐκδήλωση. Στὶς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ χωριοῦ, δὲν ἔμεινε, κατὰ κύριο λόγο, ἡ παρουσίαση τῶν τραγουδιῶν τοῦ Θεοδωράκη, τὰ ρεμπέτικα ἢ καὶ τὰ λαϊκά τραγούδια ἐκείνης τῆς ἐκδήλωσης. Ἔμεινε ὅμως βαθειὰ ριζωμένα, στὸ νοῦ καὶ στὴ σκέψη τῶν ἀνθρώπων, ὅτι πλέον «ὑπάρχουν τὰ παιδιά, δικά μας παιδιά ἀπὸ τὸ χωριό μας, μεγαλωμένα, κι αὐτὰ μὲ τίς δικές μας συνήθειες γαλουχημένα μὲ τίς δικές μας παραδόσεις ποὺ ξεκινοῦν νὰ φτιάξουν καὶ νὰ παρουσιάσουν στὸ καταβρακωμένο, ἀπὸ σωστὴ πολιτιστικὴ δραστηριότητα καὶ ψυχαγωγία χωριό μας, κάτι πιὸ ἐνδιαφέρον, κάτι πιὸ χρήσιμο, ἀπὸ τό νὰ «μοιράζουμε χαρτιά» καὶ «δραχμὴ τό καπίκι», ἢ «ἐξόρες στὶς πόρτες».

Μετὰ τὴν ἐκδήλωση αὐτή, ἄρχισε ἡ ἀναζήτηση ἄλλων μορφῶν ἐκδηλώσεων.

Στὴν περίοδο ἀπὸ τὸ Πάσχα μέχρι τὸν Ἰούλη, ἦταν μιὰ δύσκολη περίοδος γιὰ τούς μαθητὲς καὶ φοιτητές. Οἱ ἐξετάσεις δὲν τούς ἔδιναν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦν πιό πολὺ μὲ τὸ σύλλογο. Ἀποφασίζεται ἄμως νὰ πραγματοποιηθεῖ ἔκθεση βιβλίου τὸν δεκαπενταύγουστο στὸ χωριό. Ἡ ἔκθεση ;χει ἀρκετὴ ἐπιτυχία. Ἡ ποικιλία τῶν βιβλίων ἐντυπωσιάζει τὸν κόσμο. Βέβαια ἡ συμμετοχὴ τῶν χωριανῶν ποὺ ζοῦν στὸ χωριὸ δὲν ἦταν καὶ τόσο μεγάλη. Αὐτό βέβαια ἴσως νὰ ὀφείλεται στό ὅτι σήμερα τὰ βιβλία δὲν εἶναι καὶ τόσο φθηνά, ὥστε ἄν ἔχει κανεὶς ἄμμεση οἰκονομικὴ ἀνάγκη, νὰ ἀγοράσει βιβλία. Σὴ μεσία πάντως ἔχει ὅτι στὸ τριήμερο ποὺ ἦταν ἀνοιχτὴ ἡ ἔκθεση, ἦλθε πολὺς κόσμος, εἶδε μιὰ ἀρκετὰ μεγάλη ποικιλία βιβλίων (μυθιστορήματα, βιογραφίες, ἐπιστημονικά, παιδικά κ. ἄ.).

Ὑπῆρξαν καὶ εὔστοχες παρατηρήσεις, ὅμως αὐτὴ ὅτι ἔπρεπε νὰ παρουσιαστοῦν στὴν ἔκθεση, γεωργικά βιβλία, χρήσιμα γιὰ τούς γεωργούς τοῦ χωριοῦ μας, καὶ γενικότερα βιβλία ποὺ βοηθοῦν τούς χωριανούς μας, στὴ ἀγροτικὴ ζωής τους. Δὲν ἔλλειψαν βέβαια καὶ δῶ οἱ ἀδυναμίες, στὴν διοργάνωση τῆς ἐκδήλωσης.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Ὀκτώβρη, ἀποφασίζεται καὶ διοργανώνεται ἔκθεση ζωγραφικῆς στὸ γραφεῖο τοῦ συλλόγου στὴν Ἀθήνα. Τὰ ἐκθέματα εἶναι ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν παιδιῶν τοῦ Τ. Ν. Μ' αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση ἀποκαλύπτεται πραγματικά μιὰ νέα πτυχὴ τῶν δυναστήτων μας, νὰ δημιουργήσουμε «κάτι» μέσα στὰ πλαί σια τῆς τέχνης.

Ἔργα ἀξιόλογα, μὲ δείγματα ὑπεύθυνα δημιουργικῆς δουλειάς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκδήλωσης τὸ Τ. Ν. ἀποφασίζει νὰ πορευσιάση μιὰ νέα ἐκδήλωση στὸ χωριὸ τὰ Χριστούγεννα. Ἐδῶ ὑπῆρχε τὸ πρόβλημα ἄν θὰ ἔπρεπε νὰ παρουσιαστεῖ μιὰ θεατρική παράσταση, ἢ νὰ διοργανωθεῖ μιὰ ποιητικὴ βραδυά. Γρήγορα ὅμως ἀφήσαμε τὴν ἰδέα γιὰ θεατρικὴ παράσταση, γιατὶ ὁ χρόνος ποὺ ὑπῆρχε γιὰ τὴν προετοιμασία της ἦταν πολὺ μικρός, καί γιαυτό ὑπῆρχαν ἀμφιβολίες γιὰ τὴν σωστὴ παρουσίασή της. Ἀποφασίσθηκε τελικά, νὰ πραγματοποιηθεῖ ἐκδήλωση στὸ χωριό, τὴ μέρα τῶν Χριστουγέννων, θέ θέμα «Ποιητικὴ βραδυά, ἀφιερωμένη στὸ Διονύσιο Σολωμό».

Τὸ 1978 ἦταν ὁ χρόνος ποὺ γιορτάστηκε πανελλαδικά ἡ ἐπέτειος τῶν 180 χρόνων ἀπό τή γέννηση τοῦ Σολωμοῦ. Γιαυτὸ σκεφθήκαμε νὰ συνδυάσουμε τὴν ἐπέτειο αὐτὴ μὲ τὴν δικιά μας ἐκδήλωση.

Ἡ προετοιμασία τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ἀρκετὰ δύσκολη. Ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν καὶ νὰ ταξινομηθοῦν τὰ κείμενα, καί νὰ ἀρχίσουν νὰ διαβάζωνται νὰ γίνεται ἡ μελέτη τῶν ποιημάτων γιὰ τὴν ὅσο πιὸ σωστὴ ἀπαγγελία τους. Ὑπῆρξε τό πρόβλημα συντονισμοῦ, φωτισμοῦ, μουσικῆς καὶ ἀπαγγελίες. Τελικὰ ὅλα αὐτὰ ξεπεράστηκαν , ἀρκετές πρόβες καὶ ἔτσι ξεκινήσαμε γιὰ τὸ χωριό, μ' ἀρκετὴ αἰσιοδοξία, ἀλλὰ πάντα μὲ ἐπιφυλάξεις γιὰ τό πῶς θὰ δέχονταν μιὰ τέτοια ἐκδήλωση οἱ ἄνθρωποι τοῦ χωριοῦ. Ἡ ἐκδήλωση ἔγινε τὸ βράδυ τῶν Χριστουγέννων στό καφενεῖο τοῦ κ. Ἀντωνούλα.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκδήλωσης διαπιστώσαμε ὅτι οἱ ἐπιφυλάξεις ποὺ εἴχαμε πρίν, δὲν ἦταν καὶ τόσο βάσιμες. Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου ἦταν ἀρκετὰ μεγάλη, στίς ἐντυπώσεις ὑπῆρχαν εὔστοχες παρατηρήσεις, κρίσεις καί γνῶμες, πρᾶγμα ποὺ βοηθᾶ τὸ Τ. Ν., νὰ ἀξιολογήσει σωστότερα τὴ δουλειά του.

Αὐτὸς θὰ μποροῦσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ὁ ἀπολογισμός τῆς πολιτιστικῆς δουλειᾶς τοῦ Τ. Ν. τῆς χρονιᾶς ποὺ πέρασε. Ἕνας ἀπολογισμός, ποὺ μεταφέρει μαζί του, τὴν πεῖρα τόσων ἐκδηλώσεων. Εἶνας ἀπολογισμός ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ δοῦμε τὴν μέχρι τώρα προσφορά μας, νὰ ἐντοπίσουμε καί περιορίσουμε τίς ἀδυναμίες μας, καὶ νὰ δοῦμε παραπέρα μὲ ποιούς τρόπους θὰ μπορέσουμε νὰ ἔρθουμε σὲ πιό στενὴ ἐπαφὴ μὲ τούς ἀνθρώπους τοῦ χωριοῦ μας, νὰ μπορέσουμε μὲ λίγα λόγια νὰ βροῦμε τὴν «κοινὴ γλῶσσα» συννενόησης μεταξύ μας.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΝΕΩΝ

Ὀνόματα ἀναγνωστῶν τῆς Νεβρόπολη, ποὺ μᾶς ἔστειλαν τὴν συνδρομή τους

ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟ

Ὅπως ὑποσχεθήκαμε δημοσιεύουμε τὰ ὀνόματα ἀναγνωστῶν τῆς «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» ποὺ θά ἔχει θέσει ἀποδείξεώς ἀλλά καὶ δικαιολογητικό γιὰ τὸ Ταμεῖο τῆς Ἑνώσεως.

Ἀρχίζουμε μὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ποὺ πρόσφεραν κάτι πιὸ πολὺ ἀπό τὴν συνδρομή τῶν 150 δραχμ. ὑπακούοντας στὴν παράκλησή μας νά βοηθήσουν τούς λίγους ποὺ σηκώνουν τὸ τεράστιο βάρος τῆς ἐκδόσεως τῆς «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» γιά τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξόδων καί τὴν βελτίωσή της.

Μερικῶν ἡ προσφορά εἶναι συγκινητική καί τούς εὐχαριστοῦμε μὲ ἰδιαίτερα, εὐχόμενοι τό παράδειγμά τους νά ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι συγχωρινανοί.

Γιωργαλὸς Σωκρ.	500
Ἰωακεὶμ Ἀπόστολος	500
Κατρώτσιος Ν. Θωμᾶς	500
Καζάσης Γαβριὴλ (Ἀρχιμανδρίτης)	500
Μηλίτσης Παυσανίας	400
Κούσης Θεόδ. (Βλάσδον)	300
Βλάχος Γεώργιος	300
Φώτου Β. Ἀριστ. (Κρανιά)	300
Παπαδοπούλου Ἠλέκτρα »	300
Ψημμένος Γ. Θωμᾶς	300
Τσιλιώνης Κλ Στεφαν.	300
Μακρυνίκας Χρ. Κων.	300
Φιλίππου Σ. Δημ.	300
Γκίκας Σωτήρ.	200
Καταβούτα Μ. (Παϊζάνου)	200
Παπαϊωάννου Στέριος	200
Λουτζάκη Ἰσμήνη	200
Κοραπάνος Θ. Ἀστόστολ.	200
Κορώνης Η. Ἀπόστολ.	200
Καλλιᾶς Β. Βάϊος	200
Καζάσης Α. Δημήτρ.	200
Χαλκιᾶς Α. Εὐθύμ.	200
Μήτσιου Β. Παναγ.	200
Παπαναστασίου Α. Σωτ.	200
Λαδιᾶς Ν. Ἀριστ.	200
Χαλκιᾶς Α. Κείμων	200

Ἐπίσης μᾶς ἔστειλαν τὴν συνδρομή τους ἀπό 150 δραχ. Βασιλούλος Κ., Θωμᾶς, Τσαγανός Κ. Σεραφείμ Βασαρδάνη καὶ τούς εὐχαριστοῦμε οἱ κ. κ. Ζωή, Ἡγούμενος Κωρώνας κ. Σεραφεὶμ, Ἰωακείμ Χρ. Γεώργιος.

ΑΡΧΕΙΑ Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ